Eugen Neculai Vrăjitoru

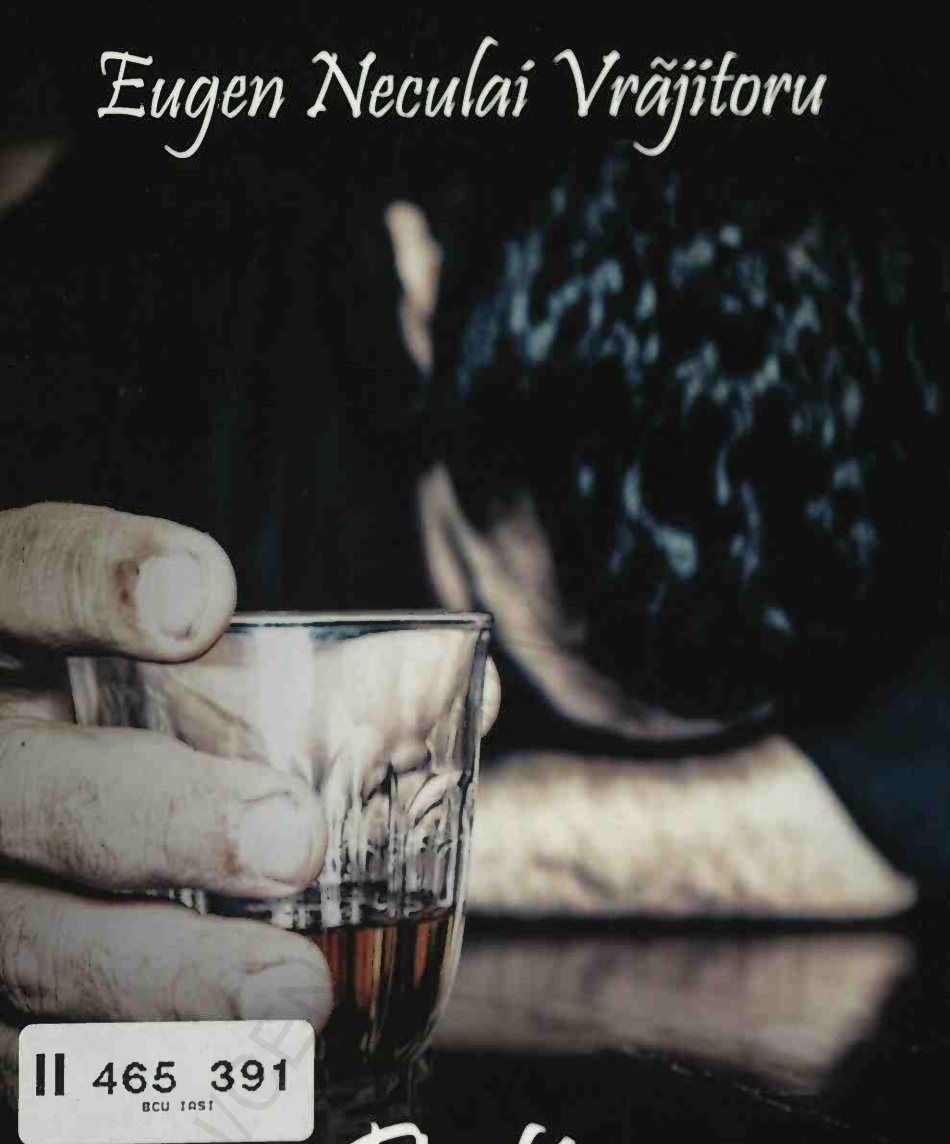

II 465 391
BCU IAȘI

Beția

Aventură, necesitate sau păcat?

II 465 391
BCU IASI

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

69

Eugen Neculai Vrăjitoru

BEȚIA

AVENTURĂ, NECESITATE SAU PĂCAT?

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

EUGEN NECULAI VRĂJITORU, n. la 14 mai 1958, în comuna Brusturi, jud. Neamț, absolvent al Liceului nr. 6 Brașov, profil electrotehnic, al Școlii Militare de 3 ani din Brașov (1980) și al Școlii de farmacie „Moldova" din Iași. Militar, apoi profesor, iar între 1996-2012 viceprimar și primar al comunei Brusturi. În prezent, asistent farmacie la Rîșca, jud. Suceava. Debut în revista „Candela". Autor al volumelor: *O viață închinată lui Dumnezeu. De vorbă cu protosinghel Veniamin Baican, starețul Mănăstirii Rarău* (2013); *Mănăstirea Bogdănești – speranță și mângâiere* (2014); *Mari duhovnici ai Ortodoxiei contemporane* (2014), la Editura Sf. Ierarh Nicolae, Brăila; *Cuvinte de înțelepciune și învățătură. De vorbă cu starețul Mănăstirii Rarău, protosinghel Veniamin Baican,* Ed. Crigarux, 2014; *Pe urmele lui Daniil Sihastrul. Mănăstirea Sfântului Cuvios Daniil Sihastrul*, Ed. Crigarux, 2014; *Un sfânt al Rarăului. Părintele Daniil Sandu Tudor,* Ed. Crigarux, 2014, *De la Bogdănești la Eghina,* Ed. Cronta, 2015. Membru al Societății Scriitorilor din județul Neamț.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

852.98

Eugen Neculai Vrăjitoru

BEȚIA

AVENTURĂ, NECESITATE SAU PĂCAT?

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ "M. EMINESCU" • IAȘI •
25. NOV. 2020
ALE

Editura Sfântul Ierarh Nicolae
2015

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Coperta și tehnoredactarea: Nastacă Daniela

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VRĂJITORU, EUGEN NECULAI
Beția : aventură, necesitate sau păcat? / Eugen Neculai Vrăjitoru. - Brăila : Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2015
Bibliogr.
ISBN 978-606-30-0032-4

178.1

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cuvântul autorului

Volumul de față, pe care l-am intitulat „Beția – Aventură, necesitate sau păcat?", se adresează tuturor categoriilor de oameni, de la adolescenți până la cei ajunși pe culmile vârstei a treia.

Unde nu aleargă omul copleșit de necazuri și de durere, din care caută scăpare?

Trăim într-o etapă în care unul din marile păcate ce macină omenirea este păcatul beției care poate aduce cele mai mari rele asupra noastră ca persoane, asupra familiei noastre și asupra societății în care trăim.

Ea aduce certuri, scandaluri, desfrânări, bătăi, despărțiri, crime, sinucideri.

De la omul cu pregătire, cu personalitate proprie, cu o stare materială bună, se poate ajunge dintr-o dată la nimic, să pierzi tot, prieteni, familie, serviciu, masă, casă, să fii un om ignorat de cei din jur.

Ceea ce am scris în această carte nu este spre mustrarea cuiva ci spre mai multă pază pe viitor pentru toți cei care au cunoscut această patimă.

În prezent milioane de oameni din toată lumea suferă de patima beției, aducând suferințe sieși și familiei sale. Beția nu face discriminări, nici după sex și nici după vârstă și îi înghite fără milă atât pe cei în vârstă cât și pe femei iar în ultima vreme pe copii și adolescenți.

BCU MIRCEA CEL BĂTRÂN UNIVERSITY LIBRARY

Unii aleargă la vrăjitori, alții își pun nădejdea în așazișii prieteni de pahar, ceea ce-i fac să se afunde mai adânc. Dar cea mai mare parte aleargă la ajutorul lui Dumnezeu și la instituția lui pe pământ: Biserica și slujitorii ei. De necazuri nimeni nu scapă, acest lucru ni-l spune însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos: *„În lume necazuri veți avea!"*, dar în același timp ne recomandă să nu deznădăjduim ci să luptăm cu ele prin cuvintele: *„Îndrăzniți, căci Eu am biruit lumea"*.

Este știut faptul că toate necazurile omului vin de la diavol. El este sursa tuturor răutăților.

Omul abandonând calea lui Dumnezeu se face instrument al diavolului prin care își cultivă toate răutățile din lume.

Am înmănuncheat în cuprinsul acestei cărți cât am putut, am explicat ce este beția, cum îi cuprinde pe oameni chiar din copilărie sau adolescență și îi face slugi ai acestui mare păcat. Am scris o mică povestioară a viței de vie și a vinului, despre băutură și anturaj, am dat exemple și am scris despre urmările și păcatul beției, am scris despre alcool și efectul lui asupra sănătății.

În ultima parte am căutat să aduc cititorului calea de întoarcere spre o viață normală și îndepărtarea dușmanului de moarte.

Sunt multe de spus în acest cuvânt al autorului dar vă las să citiți cu atenție aceste pagini, să reflectați la pericolul pe care-l poate aduce beția și la câteva sfaturi pe care am îndrăznit să vi le dau și cred cu tărie în reușita dumneavoastră.

Cred că atunci când am fost tânăr dacă știam aceste lucruri nu aș fi băut niciodată, dar ca orice adolescent, tânăr și imatur, am trecut prin preajma acestei patimi, lucru care m-a determinat să aștern pe hârtie efectele și urmările consumului de alcool pentru ca cei care vor citi această carte să se gândească întotdeauna că *„Paza bună trece primejdia rea!"*

Pentru aceasta am vrut să scriu despre vătămarea beției, ca să vă păziți iar cei care vor citi această carte să spună și altora care sunt mai slabi de fire, dobândind prin asta plată de la Dumnezeu iar în mintea noastră să avem mereu vorbele Sfântului Apostol Pavel care strigă: *„Nu în ospețe și în beții... și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă, ci vă îmbrăcați în Domnul nostru Iisus Hristos și purtarea de grijă a trupului să nu o faceți spre poftă".*

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 1
Beția – o patimă necruțătoare

Astăzi numeroase familii se confruntă cu problema acestei cumplite urgii și a întrebărilor legate de ea, cum ar putea fi ajutați soții, tații, mamele și prietenii care suferă de această cumplită patimă a beției care a distrus și distruge anual mii și mii de suflete.

Milioane de oameni în toată lumea suferă de patima beției, aducând suferință sieși și familie sale.

Cu adevărat, alcoolismul e o urgie care nu face discriminări nici după sex, nici după vârstă, și îi înghite fără milă atât pe femei și pe oamenii în vârstă, cât și, de la o vreme, chiar pe copii și adolescenți.

Inițial cei care sunt prinși în mrejele acestui cumplit păcat se mai pot opri, pot depăși atracția, își mai pot spune STOP. Dar cu timpul, să mai faci aceste lucruri devine tot mai complicat și mai complicat. Iar ca urmare se dezvoltă o dependență și o boală care va distruge trupul și sufletul omului.

Beția este o urgie. În ea sunt înecate eșecurile, dragostea neîmpărtășită, problemele de familie și adulterul. Cauza beției poate deveni nemulțumirea de sine sau trădarea prietenilor. Nu puțini sunt aceia care prin acest mijloc depășesc situațiile de stres existente, care tot mai des apar în viață.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alcoolul obține proprietățile unei anestezii, diminuând irascibilitatea, mândria, resentimentele. Acestea de multe ori îi determină pe oameni și îi provoacă pe mulți la băutură. Și uite așa încearcă să-și ascundă problemele pe care le au în spatele unui pahar.

Dar ce bine ar fi să fie unul, hai maxim două, dar când acestea sunt mai multe atunci mai devreme sau mai târziu apar acele probleme, care cu timpul vor deveni o grozăvie adevărată.

Omul alegând această cale de a se ascunde de problemele și greutățile existente își schimbă parametrii vieții de la una reală la una iluzorie. Dar o să vedem că problemele omului care le ascunde în spatele paharului nu se rezolvă, se înmulțesc și mai mult.

Dependența de alcool este mereu o înfrângere, omul este îngenunchiat de o substanță care ușor, ușor îl va distruge așa cum cariile rod în lemn.

Beția este o cale care nu duce decât la pieirea atât a trupului cât și a sufletului.

Alte motive care îl apropie pe om de tejghea ar mai fi tristețea, nemulțumirea de starea existenței sau, dacă privim din punct de vedere medical, depresia.

De aceea atunci când ne lovim de asemenea probleme, trebuie să încercăm să le depășim cu ajutorul lui Dumnezeu și să ne oprim până la agravarea lor.

În această situație vei găsi foarte mulți prieteni, așa zișii buni. Toți vor ști să-ți dea sfaturi pentru rezolvarea problemelor pe care le ai dar numai pe fondul consumului de alcool.

BCU/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Aceştia nu-ţi sunt şi nu-ţi vor fi niciodată prieteni, aceştia se comportă ca nişte lipitori care sug sângele din om. Ei nu fac aşa ceva dar te provoacă să stai cu ei la băut până când ajungi în faza finală.

Să nu crezi niciodată, dragă prietene cititor, că dacă vei ajunge să ai probleme mai mari, aceşti oameni o să te ajute. Asta nu se va întâmpla niciodată, ba pe la spate te vor bârfi şi vor râde de tine.

Rugăciunea neîncetată, apropierea de Dumnezeu, întărirea în credinţă te vor face mai puternic şi vei putea depăşi aceste obstacole pe care ţi le-ai pus singur în cale.

Cel mai mare duşman al omului este alcoolul. Acesta uşor, uşor începe să te domine, se pierde controlul asupra cantităţii consumate.

Încep să apară simptomele dominante ca irascibilitatea, agresivitatea, pierderea atenţiei, slăbirea memoriei, insomnia, durerile de cap, visuri de groază.

Lumea înconjurătoare îi pare sură şi lipsită de bucurii şi doar rachiul şi vinul îi face posibilă acceptarea acestei realităţi.

Starea de sănătate după ce omul a ajuns în acest stadiul va suferi schimbări grave, vor fi modificate funcţiile ficatului, pancreasului, a inimii şi cel mai important suferă şi se distruge ireversibil creierul.

Cred că fiecare aţi cunoscut oameni pentru care aveţi o stimă deosebită, aveau o bună pregătire profesională, erau respectaţi de toţi cei din jurul lor, dar după ce au făcut cunoştinţă şi s-au împrietenit cu alcoolul au devenit alţii,

BCU IASI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

incoerenți în vorbire, oameni care nu mai puteau gândi decât în trecut prin prisma amintirilor.

Devenind consumator regulat, de acum alcoolul va fi de neînvins. Apare sindromul de mahmureală, caracterizat prin tremurul mâinilor, amețeli, slăbiciuni, transpirație, tahicardie și o stare de uscăciune permanentă în cavitatea bucală.

Beția deja e o stare zilnică, simți nevoia să mergi să semnezi condica la barul sau la restaurantul din zona ta, personalitatea ta se degradează tot mai mult, gândirea parcă te lasă, devine tot mai săracă. Gama de interese se reduce la minimum, uiți de mamă, de tată, de soție și copii dacă ești căsătorit, voința ți se diminuează progresiv iar nevoia dominantă este reprezentată de alcool.

Deja ești într-o stare gravă! Numai o minune a Domnului te mai poate recupera.

Ajuns într-o stare a alcoolismului avansat, se continuă degradarea sufletească și pierderea totală a sănătății. Esența vieții o reprezintă alcoolul iar starea de beție se instalează foarte ușor chiar după foarte puțin alcool consumat.

La această etapă nu mai este niciun interes nici față de familie, nici față de serviciu.

Pentru învingerea acestei patimi e necesară căința sinceră către Dumnezeu la Taina Mărturisirii, însoțită de post și rugăciune.

În această situație și rudele celui căzut în această capcană, dacă sunt persoane credincioase, trebuie neapărat să se roage mult pentru el acasă și la biserică și foarte bine ar fi și sfințirea casei în cazul în care nu s-a făcut.

BCU "MIHAIL GHERMAN" UNIVERSITY LIBRARY

Trebuie de încercat, de convins pe acel împătimit să poarte mereu la gât o cruce, să bea cu credință și evlavie aghiasmă și regulat să se împărtășească.

Dar uneori nici acestea nu sunt suficiente deoarece s-ar putea ca o parte a vinei să o poarte și rudele celui bolnav. Un preot în vârstă spunea foarte adevărat despre aceasta: *„Nu ar trebui ca și dumneavoastră să vă căiți pentru acele suferințe pe care le suferă aproapele dumneavoastră? Nu există aici și o parte a vinei dumneavoastră? Părinții și-ar putea aminti, cum mai în glumă mai în serios le permiteau copiilor să guste din băutură. Oare mereu ați fost un exemplu de trezire și a consumului de alcool în măsură? Oare nu de asta a început a consuma alcool în exces soțul dumneavoastră pentru că nu ați soluționat la timp problemele existente? Nu aveți un motiv pentru a vă căi că nu ați observat la timp purtarea copilului dumneavoastră întors de la discotecă într-o stare neadecvată?"*

Cred că fiecare dintre noi de va dori, va găsi și vina sa în multe dintre aceste momente. Cereți-i binecuvântarea duhovnicului pentru un post suplimentar pentru cel în suferință, rugați-vă neîncetat pentru el și neapărat mărturisiți-vă și căiți-vă.

Personal am cunoscut un tânăr care după un mariaj eșuat s-a ascuns în spatele paharului și nu mai era mult și ajungea în ultimul stadiu, dar credința mamei, rugăciunile fierbinți făcute acasă și la biserică, au dus la un deznodământ fericit.

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Tânărul a conștientizat momentul prin care trecea și cu voință a învins, întorcându-se la Dumnezeu precum fiul risipitor din Evanghelie.

Dar să vedem începuturile apropierii de alcool și să vorbim de adolescenți și tineri care privesc beția ca o aventură.

În general tinerii sunt predispuși la consumul de alcool. Spiritul de aventură, tendința de a încerca ceva nou, anturajul din studenție și chiar teribilismul sunt elemente specifice vârstei.

Consumul de alcool este o problemă generală și nu trebuie încurajat. Dacă tot alegi să consumi alcool, cel mai bine este să o faci responsabil. Efectele lui pot fi dintre cele mai rele și pot lăsa urmări dezastruoase, îți pot schimba viitorul.

Potrivit unui studiu recent, 18% dintre tineri consumă alcool odată la câteva luni, 30% de câteva ori pe lună și mai des, 26% prezintă o dispoziție spre dependență de alcool iar 4% pot fi încadrați, conform National Council of Alcholism and Drugs Dependence, în categoria celor alcoolici.

Alcoolul consumat peste măsură te face să te supraapreciezi, te vezi mai frumos, mai deștept, mai puternic, fără să te gândești ce se ascunde în spatele acestei aventuri.

Niciodată, dar niciodată, după ce ai băut, nu te pune să îți suni fostele iubite, foștii iubiți sau persoanele pe care în mod regulat nu le suni.

A doua zi vei regreta și vei fi întrebat: *„De ce m-ai sunat la ora aia? Dormeam!"* sau *„Ce aveai aseară?"*, de parcă nu ar ști ce aveai... dar să-ți demonstreze că nu mai erai tu, că nu te mai puteai controla.

BCU/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Consumul de alcool în exces duce atât la probleme emoționale cât și fizice, cu toții știm acest lucru. Pe lângă acestea, consumul de alcool este considerat printre cauzele principale de moarte la nivel global.

De la violența domestică, la boli cronice, până la condusul în stare de ebrietate, consumul de alcool, așa zisa aventură poate fi cauza multor nenorociri și îți poate afecta chiar viața familială și cariera. Iar ideea de băut ocazional, social nu este altceva decât un mod de a deschide ușa spre un inamic foarte periculos pentru sănătate și calitatea vieții tale dar și a celor din jurul tău.

De multe ori, dușmanul tău cel mai mare este acel pahar în plus care face diferența și poate duce la dezastru și puțini sunt aceia care pot și vor să se oprească la un singur pahar.

Aici apare efectul de turmă, când cei dependenți de alcool încep să se ridice la un nivel de lideri, îndemnându-vă să continuați că nu vi se întâmplă nimic.

Feriți-vă de acești prieteni! Mai bine singuri decât în compania unor astfel de oameni binevoitori.

O să încep prin a vă da alte trei motive pentru a consuma mai puțin alcool:

Greutatea – Alcoolul, atunci când este descompus de către sistemul digestiv, se transformă în zahăr. Acest exces de zahăr nu poate fi folosit cu totul pentru producerea de energie, de aceea este stocat sub formă de grăsimi și va crește foarte mult valorile trigliceridelor.

Consumul regulat de alcool și zahărul, împreună cu caloriile suplimentare duc la un „câștig" în greutate depus în

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

special în jurul taliei. Iată motivul pentru care există „burta de bere". Pentru a obține o perspectivă adecvată asupra problemei, o bere ușoară are o medie de 99 calorii. Trei sau patru beri ușoare sunt echivalentul unei mese mici. Dacă mănânci o masă suplimentară în fiecare zi, te-ai așteptat să iei în greutate. Același lucru se aplică la alcool.

Emoțiile – Alcoolul este un depresiv natural. Chiar dacă mulți spun că alcoolul te face mai curajos, mai puternic, acesta afectează foarte mult starea de spirit și produce schimbări rapide de dispoziție la anumiți oameni. Această schimbare de stare trăită în mod constant nu este sănătoasă și nici nu este ușor pentru oamenii care te înconjoară.

Relațiile – Atât acasă cât și la muncă, întreținerea relațiilor este un lucru important. Consumul de alcool până la punctul schimbării stării tale de spirit și a comportamentului poate avea consecințe negative pentru relația cu partenerul de viață, copiii sau șeful ori colegii de serviciu.

Mersul la muncă după o noapte de băutură te face să ai mintea încețoșată, nefocalizată și mai puțin productivă decât dacă ai avea un cap limpede.

Acesta nu afectează doar procesul tău de luare a deciziilor, poate cauza resentimente din partea angajaților și colegilor de serviciu, care trebuie să muncească suplimentar când tu nu poți face față sarcinilor de serviciu. Pot apărea accidente de muncă afectându-te direct pe tine sau pe cei din jurul tău.

Soția și copiii observă și ei schimbarea petrecută asupra ta atunci când bei. Schimbarea de atitudine și comportamentul

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

îi și afectează negativ, ei încep să te cunoască în ipostaze diferite, ca pe două persoane diferite și asta poate distruge încrederea și coeziunea dintre voi ca unitate familială.

Însă metoda care funcționează cel mai bine este impunerea voinței și eliminarea mediului care îți crează răul.

Alcoolul consumat afectează inclusiv somnul. Consumul câtorva pahare înainte de culcare te va ajuta să adormi mai repede, e drept, dar vei avea parte de un somn adânc numai pentru prima parte a nopții, cu efecte negative asupra calității odihnei tale.

Lipsa de somn poate avea un efect negativ asupra puterii de concentrare, funcțiilor motorii și asupra memoriei. De asemenea, perioada mai lungă de somn adânc în cazul consumului de alcool în prealabil poate crea probleme ca somnambulism sau apnee[1] în cazul persoanelor predispuse.

Este clar că alcoolul nu este util pentru îmbunătățirea unei nopți întregi de somn. Somnul poate fi mai adânc la început dar apoi devine mai întrerupt.

În plus acel somn mai adânc probabil va promova sforăitul și respirația mai grea.

Această „AVENTURĂ", consumul de alcool, ucide în fiecare an 3,3 milioane de persoane pe plan mondial mai mult decât SIDA, tuberculoza și actele de violență la un loc și are efecte negative asupra a peste 200 de maladii.

---

[1] Afecțiune a aparatului respirator caracterizată prin pauze respiratorii repetate, frecvente în timpul somnului. Durata perioadei de oprire a fluxului de aer este de 10 secunde.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

„Aventura" începe încă din adolescență, unii începând să consume alcool în cadrul familiei, părinții preferând ca proprii lor copii să consume alcool decât alte droguri. Alcoolul, spun ei, nu este la fel de agresiv ca alte droguri, dar ei nu știu că alcoolul pe termen lung este la fel de nociv ca orice drog.

Motivele pentru care adolescenții aleg să consume alcool sunt diverse. Majoritatea adolescenților care consumă alcool provin din familii care au avut un istoric asemănător, copiii făcând ceea ce au văzut în familiile lor, imită comportamentele celor mari considerându-le ca fiind normale chiar și pentru vârsta lor.

Vă voi prezenta motivele pentru care adolescenții consumă alcool:

Motive individuale bazate pe schimbarea stării de spirit, schimbările suferite în adolescență, pubertate, schimbările sexuale, stresul, toate acestea pot determina adolescentul să vadă în alcool o stare de ieșire din acest labirint al adolescenței.

Majoritatea adolescenților afirmă că alcoolul îi face pe oameni mai bucuroși și mai liniștiți, consumul acestuia pentru mulți din adolescenți este antidotul depresiei. De fapt, lucrurile nu stau așa cum par de la prima vedere. La început alcoolul creează o stare de euforie dar în scurt timp secreția de dopamină, hormon care are rolul de a crea un echilibru emoțional în corpul uman, numit în unele studii „hormon al fericirii", se inhibă. La scurt timp după pierderea stării euforice se instalează depresia, ca urmare a lipsei dopaminei. Pentru a ieși din această stare tânărul apelează din nou la alcool pentru a deveni euforic și pentru a uita starea de depresie prin care trece.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

De fapt, alcoolul se mișcă într-un cerc plăcere – durere, negăsind ieșire spre normal.

De multe ori în spatele consumului de alcool se ascunde lipsa unei viziuni corecte, adevărate asupra vieții. Mulți adolescenți dar și adulți consumă alcool pentru că viața lor este atât de goală și lipsită de sens, încât văd în alcool o cale de ieșire, cale care se dovedește a nu fi cea adevărată. Unii dintre acești oameni își pierd motivația de a trăi, își pierd scopul și sensul vieții. Pentru a umple acest vid, unii încearcă să adune bunuri materiale, alții râvnesc la prestigiu, în timp ce alții se folosesc de sexualitate, de relații nesănătoase cu alți oameni.

Motive sociale. De multe ori prin intermediul alcoolului se realizează socializarea în cadrul unui grup de prieteni, colegi, etc. La fel ca și în cazul fumatului mediul își pune amprenta asupra adolescentului, chiar dacă el nu realizează acest fapt.

Motive familiale despre care am vorbit mai sus. Prezența unui membru al familiei care este alcoolic crește șansele ca adolescentul să adopte consumul de alcool. În familiile cu un părinte alcoolic întâlnim mai mulți copii care consumă alcool decât în familiile în care părinții nu consumă alcool.

În adolescență creierul se află în dezvoltare. Alcoolul produce consecințe iremediabile pentru creier. Acestea poartă numele de ARBI. O persoană afectată de această boală prezintă probleme cu memoria, slăbesc abilitățile cognitive.

În Australia, 2.500 de persoane sunt tratate anual de ARBI. Se presupune că 2.000.000 de persoane sunt afectate de

BCU "CAROL I" - UNIVERSITY LIBRARY

această boală dar nu sunt identificate și peste 2.000.000 de australieni au predispoziție spre această boală datorită consumului de alcool.

Creierul uman se dezvoltă până la vârsta de 25 de ani. Alcoolul nu face altceva decât să influențeze într-un mod dramatic acest proces de dezvoltare, consecințele fiind și mai dramatice dacă adolescentul începe să consume alcool sub vârsta de 15 ani.

Alcoolul afectează lobii prefrontali și hipocampusul, o parte a sistemului limbic, aceste părți ale creierului fiind responsabile cu motivația, controlul impulsurilor și dependența.

Nu trebuie să uităm că alcoolul este o neurotoxină iar pentru creier este o otravă. Consumul excesiv de alcool interferează cu vitamina B, ceea ce împiedică funcționarea corectă a creierului. Consumul prelungit poate da naștere unor probleme legate de memorie și de menținere a echilibrului.

Consumul alcoolului în adolescență afectează funcționarea corectă a sistemului nervos central. Poate cauza deshidratarea celulelor nervoase, accidente cerebrale. Alcoolul distruge celulele nervoase ale creierului care nu sunt regenerabile, dispariția acestora putând cauza probleme de natură psihică, convulsii, delirium tremens sau demență.

Alcoolul nu afectează doar creierul uman ci întreg organismul. În adolescență organismul este mai puternic afectat deoarece tinerii au o greutate mai redusă, iar ficatul este destul de mic.

În paginile următoare voi prezenta principalele faze ale consumului de alcool în adolescență:

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

-*consumul experimental*: adesea în adolescență, tânărul încearcă fel și fel de metode pentru a afla noi senzații, lucruri și de aceea unii au numit adolescența ca fiind vârsta experimentelor sau a încercării. Pe unii experiențele negative ale consumului de alcool (voma, depresia, durerile de cap, amețelile, rușinea față de familie sau societate) îi determină să renunțe la alcool, în timp ce alți tineri preferă să se mulțumească cu puținele efecte pozitive ale consumului de alcool.

-*consumul regulat*: adolescenții care consumă regulat alcool sunt consumatorii sociali, care consumă alcool cu diferite ocazii, au un oarecare control asupra consumului dar beau destul de mult, aproximativ 4-5 pahare la rând, ceea ce înseamnă exces.

-*consumul devenit preocupare*: în acest stadiu consumul de băutură este asociat cu depresia. Tinerii consumă periodic alcool pentru a scăpa de anumite amintiri, situații neplăcute, depresii, acesta fiind pentru ei o evadare din lumea lor.

-*dependența:* alcoolul, după un timp, produce dependență fizică și psihică. Această dependență poate fi sesizată prin faptul că adolescentul bea necontrolat, zilnic, uneori chiar și singur. Dependenții nu consumă alcool de plăcere ci pentru a se simți normali. Dependența se instalează lent, pe parcursul unei perioade mai îndelungate prin mărirea dozei de alcool. În această etapă alcoolicul își neglijează familia, serviciul sau școala. Pentru a face rost de bani tinerii fură din casă sau din alte locuri cu ajutorul prietenilor sau singuri.

Un consum continuu determină alcoolicii să consume cantități tot mai mari de alcool pentru a obține același efect.

Alcoolicul este persoana care în mod constant nu reușește să aleagă între dacă va bea sau nu și care dacă bea, este incapabilă să decidă dacă se va opri sau nu (adică nu le ține frâna, cum se spune în vocabularul de crâșmă).

Ca urmare a consumului de alcool apar următoarele efecte asupra adolescenților:

- Accidente rutiere – consumul de alcool urmat de aventura conducerii sub influența băuturilor alcoolice și de multe ori fără permis de conducere;
- Studiile arată că alcoolul consumat în adolescență afectează enzimele hepatice ceea ce indică un anumit grad de afectare a ficatului. În cazul adolescenților suprapoderali sau obezi este suficient un consum moderat de alcool pentru a afecta ficatul.
- În perioada pubertății, atât la fete cât și la băieți, au loc transformări hormonale. Tot acum apar hormonii estrogen și endrogen, care la rândul lor facilitează apariția altor hormoni vitali pentru dezvoltarea normală a organismului. Consumul de alcool în această perioadă de creștere și dezvoltare poate crea

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

un dezechilibru hormonal care poate să afecteze dezvoltarea organelor, mușchilor, oaselor, sistemului reproducător.

- Consumul de alcool produce o deshidratare atât la nivelul creierului cât și în organism.
- Alcoolul produce o încetinire a reacțiilor, este principala cauză a accidentelor rutiere, conducătorul auto nereușind să se coordoneze, mișcările lui fiind foarte lente. Ba mai mult alcoolul încetinește gândirea, capacitatea de a judeca scade foarte mult având înclinația de a lua decizii proaste fiindcă alcoolul încetinește realizarea conexiunilor neuronale.
- Alcoolul afectează memoria. Alcoolicul uită foarte repede. După o beție, mulți nu-și mai amintesc nimic. Un moment foarte periculos – poate să facă o mare greșeală iar când se trezește nu știe nimic.
- Alcoolul facilitează apariția obezității, deoarece conține mult zahăr și încetinește metabolismul.
- Circulația sângelui este afectată de alcool, determinând creșterea tensiunii, care la rândul ei mărește pulsațiile inimii, care poate să se oprească.
- Ca urmare a consumului excesiv de alcool se poate instala coma.
- Mulți dintre alcoolici mor datorită faptului că se înecă cu voma, nefiind cine să-i ajute.
- Respirația se încetinește treptat încât poate să se oprească cu totul.
- De multe ori adolescenții, sub influența alcoolului au relații sexuale cu persoane pe care abia le-au cunoscut, expunându-se riscului de a se infecta cu boli cu transmitere

sexuală, multe violuri se întâmplă datorită consumului de alcool.

Mai este cunoscut faptul că alcoolul creează o stare depresivă după ce este consumat cu toate că această stare este prefațată de o stare euforică; acest fapt îi determină pe mulți adolescenți să se sinucidă sau să apeleze la diferite modalități pentru a ieși din această stare: țigări, droguri, etc.

Adolescenții recunosc foarte greu că au probleme cu alcoolul, totodată neagă problemele care stau în spatele consumului de alcool, de exemplu dacă au probleme cu școala vor da vina pe profesori, colegi pentru a-și justifica absenteismul și consumul de alcool.

Sunt multe de spus, dar să nu fiu interpretat greșit că am vorbit numai de adolescenți întrucât alcoolul se consumă de către unele persoane până în ultima zi din viață, dar la aceștia deja exista dependența, deja sfaturile și modalitățile prin care se poate renunța la alcool pentru ei nu-și mai au sensul.

Întotdeauna beția a fost condamnată de biserică iar Sfântul Apostol Pavel spunea: *„Nici furii, nici lacomii, nici bețivii... nu vor moștenii împărăția lui Dumnezeu"*. Beția este pierzare pentru suflet, este părăsirea lui Dumnezeu și „închinarea la idoli", dumnezeul beților fiind propriul pântece.

Vinul, alcoolul nu este un rău în sine. Devine rău în momentul în care pune stăpânire pe tine, în momentul în care își afectează sănătatea și devii dependent de o substanță și nu de Dumnezeu.

BCU "Ovidius" CONSTANȚA UNIVERSITY LIBRARY

După cum putem observa, Sfântul Apostol Pavel îi îngăduie Sfântului Timotei să guste puțin vin ca și medicament, tot el spune: *„Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos"*. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur spunea despre această virtute în Omilia întâi la Facere: *„Precum corăbiile ușoare străbat mările mai cu iuțeală, iar cele prea împovărate se scufundă, așa cumpătarea ajută mintea să străbată mai ușor marea vieții și să privească cele cerești"*.

Iar proverbul „Cum sunt tinerețile așa sunt bătrânețile" are o valabilitate nescrisă întrucât dacă în adolescență urmăm o viață cumpătată ferindu-ne de alcool și de alte abuzuri, așa vom trăi și la bătrânețe.

Definind alcoolicul putem spune că acesta nu este altceva decât un om care a ratat ținta și locul celor ratați este iadul dar atât timp cât încă ne aflăm în viață putem ajunge pe calea cea dreaptă iar în adolescență suntem abia la începutul vieții.

Pentru a învăța mai mult din acest păcat care își atrage cu foarte mare ușurință nenumărați adepți o să vă povestesc o pildă spusă de marele filozof Diogene din timpul împăratului Alexandru Macedon:

„Odată Diogene fiind invitat la masă de către marele împărat Alexandru Macedon este îmbiat să bea un pahar cu vin.

Diogene ia paharul în mână, cinstește cu cei prezenți și l-a răsturnat jos.

Atunci împăratul deranjat de gestul făcut de invitatul său îl întreabă:

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

-De ce ai făcut, Diogene, acest lucru?

-L-am răsturnat eu, răspunse calm Diogene, ca nu cumva să mă răstoarne el pe mine".

Concluzionând aș putea afirma că gestul lui Diogene dacă ar fi urmat, nu la primul pahar, chiar nu și la al doilea, dar bine ar fi dacă așa vom face cu al treilea și atunci omenirea ar fi salvată de la acest mare păcat de moarte care este BEȚIA.

Despre cei ce-și beau mințile în „Cărarea împărăției", părintele Arsenie Boca spunea, citez: *„Cunoaștem efectul hormonilor asupra scoarței cerebrale, excită spre pofte genezice. Exact același lucru îl face și alcoolul, sub orice formă și la orice grad de tărie; aprinde mintea spre aceleași pofte. Nu suplinește însă niciun hormon în rolul său binefăcător, ci pe oriunde trece amețește, arde și atrofiază. Omoară alte milioane de celule nervoase și fire telefonice. Toate isprăvile se trec la activ, întocmai ca mai sus, și se transmit zestre părintească la copii.*

Mai grav dacă din tinerețe se dedau flăcăii la must, se întâmplă că ajung neroditori. Glandele lor genezice se vor atrofia și vor produce niște celule incapabile de rodire. Se apără și firea pe cât poate; nu ia în spate orice i se încarcă.

Chiar dacă se dau la vin mai târziu și încă nu scapă de pedepse. Așa de pildă, cercetătorii în chestiune au găsit forme monstruoase de spermatozoizi având ba două capete, ba două cozi, ba alte forme, efecte ale beției. Beția își înscrie urmările până și în celula genezică, mică de 60 miimi dintr-un milimetru. Ceea ce e dureros este faptul următor: dacă se întâmplă vreo zămislite cu o atare sămânță beută și care e mai

BCU VASILE GOLDIȘ UNIVERSITY LIBRARY

mult siluire decât iubire, urmașul va fi cu maximă probabilitate epileptic – boală de nervi, fără leac.

Aceasta e cu atât mai sigur cu cât la scârba și spaima bietei mame se mai adaugă și bruftuluiala câtorva înjurături de Dumnezeu. Deci dezechilibru în toate părțile, dezechilibru în mediul umoral, dezastru în patrimoniul ereditar, dezechilibru moral, o mai fi având și mama ceva de adaos, dacă nu alta cel puțin spaima ce o mănâncă și încă e de ajuns ca să se arate pe lume în loc de un chip senin un chip chinuit de draci și martor la judecată împotriva părinților săi.

Sfârșitul bețivului e sau în șanț sau în casa de nebuni, iar sufletul lui în iad încă de aici. Urmașii lui, nu mai zic nimic, mila mă oprește, totuși mai am și o milă preventivă pentru viitor care mă face să scriu".

Grozave rânduri, grozave cuvinte de învățătură de la părintele Arsenie Boca, de aceea le-am scris cuvânt cu cuvânt. Citiți-le, meditați și alegeți binele în viață.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

De la patimă la păcat

Unul din marile păcate ce macină omenirea dintotdeauna este păcatul beției. La unii oameni acest păcat este incurabil, devine o patimă de netămăduit.

Se ajunge la o asemenea stare datorită lipsei de Spovedanie la timp, datorită lipsei de credință, datorită lipsei de voință sau datorită unor necazuri pe care omul nu poate să le depășească și nu cere ajutorul Bisericii. Pentru a nu se ajunge la acest păcat se recomandă cele mai sus amintite: spovedania la timp, cumpătarea încă din fragedă copilărie, evitarea de anturaje, depărtarea de prieteni ce ne influențează la asemenea patimă. Beția poate aduce cele mai mari rele asupra noastră ca persoane, asupra familiei noastre și asupra societății în care trăim. Ea aduce certuri, scandaluri, bătăi, crime, despărțiri, sinucideri, desfrânări.

Ceea ce urmează să scriu nu este spre mustrarea cuiva ci spre mai multă pază pe viitor atât pentru mine cât și pentru alții.

Cei care citesc, pot spune și altora, care sunt mai slabi din fire, dobândind prin asta plată de la Dumnezeu.

De aceea vreau să înșir câteva vorbe despre un năravmai delicat și anume BEȚIA.

Boala aceasta este ținută la loc de cinste de către lumea răsfățată, care este străină de cuvântul lui Dumnezeu. Mulți o socotesc ca o voinicie și ca un lucru de fală. La o primă vedere

BCU ASCENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

patima beției se înfățișează în chip de petrecere delicată și nevinovată. Pentru aceasta lumea o împodobește cu numiri frumoase. Unii îi zic distracție cu cinste, alții chefuială iar alții îi zic darul băuturii. Însă pe cât de gingașă îi este numirea, pe atât de sălbatică este lucrarea acestui năravi. El este vlăstarul lăcomiei pântecelui care stă pe lista celor șapte păcate de moarte.

Beția este întrebuințarea băuturii peste măsură și fără cumpăneală. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea că nu întrebuințarea băuturii pricinuiește beția ci necumpătarea, care este rădăcina a toate relele.

Beția aduce tulburare la minte și la suflet, otrăvește și ruinează organismul omului, pricinuind tot felul de boli.

Sfântul Vasile cel Mare zice: *„Întrebuințarea cu măsură a vinului este sănătate, iar abuzul (necumpătarea) este vătămare".*

Vinul veselește inima omului dar beția este dușmănie cu Dumnezeu. Deci oricât de frumos ar căuta s-o numească lumea, beția este un păcat de moarte, patimă înfricoșată și foarte greu de vindecat, care sporește mereu. Orice lucru care se face fără măsură este nepotrivit, însă necumpătarea la băutură este mai rea ca toate. Căci din asta vine distrugerea sănătății, întunecare minții și îndobitocirea omului.

Cel care se îmbată nu este în stare să țină nicio taină, nu știe de rușine, se aprinde repede la desfrânare, produce greață și primejdie celor din jur.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Iată cum zugrăvește Sfântul Ioan Gură de Aur pe omul beţiv: *„Vai celor care se scoală de dimineaţă şi caută băutura”.*

Dobitoacele cele necuvântătoare beau atâta cât le cere setea lor şi niciodată nu se lasă biruite de poftă ca să bea mai mult decât le cere trebuinţa trupului lor. Pe când omul cel cuvântător, care covârşeşte măsura la băutură, se face mai nesocotit şi decât dobitoacele. Şi mai rău este că pe această boală cum este necumpătarea la vin şi la alte băuturi, care aduce atâtea rele şi atâtea primejdii, pe această boală, zic, a beţiei, oamenii nu o socotesc că ar fi un năravrău şi plin de păcat.

Îi auzi pe unii că se laudă zicând: *„Noi bem destul de mult şi cu toate acestea ne ţinem tari ca fierul. Nu cunoaştem nicio vătămare din băutură!”*

Aşa zic cei voinici care au o fire mai robustă. Şi cu adevărat că vătămarea băuturii nu se simte la toţi deodată. Din asta mulţi prind curaj la băutură şi urmează chefurile fără frică. Dar tocmai în această părere stă primejdia cea mare. Căci omul văzând că nu se îmbolnăveşte din băutura cea multă prinde curaj şi face tot mai multă dezlegare (adică abuz). Trebuie să se ştie că boala din băutură nu vine îndată, ci se furişează încet, încet cum face pisica când pândeşte şoarecele. Materia arzătoare care se varsă în trup prin băutura necumpătată, nu este altceva decât otrava care pipăie toate organele omului, ca să afle unde este partea mai slabă şi acolo se cuibăreşte. O parte se urcă la creier, alta intră în măduva oaselor, o altă parte

rămâne în stomac, iar restul se împrăștie în toate vinele. De aici apar bolile de ochi, stomac, depresiile.

Dacă beția ar aduce numai vătămarea trupului atunci primejdia n-ar fi chiar atât de mare, căci trupul este trecător. Însă beția vatămă și sufletul lipsindu-l de mântuire, pentru că aruncă pe om în multe păcate grele. Beția îl aprinde pe om spre desfrânare, îl duce la jurăminte nesocotite, îl face grabnic mânios la hule, la ucideri și chiar la lepădarea credinței.

Năravul beției este demon de la sine dorit, maica răutății, potrivnic virtuții, care pe cel curat îl face destrăbălat, pe cel bărbătos îl face fricos. Beția nu cunoaște dreptate și leapădă cuviința. Ea este maica întristării, bucuria diavolului, care naște zeci de mii de rele, ea este nebunie de bună voie, trădarea cugetelor.

Cel care se îmbată este mort însuflețit, demon de bună voie, bolnav care nu are crezare, cădere fără de răspuns și sluțenie de obște a neamului omenesc.

Sfântul Apostol Pavel, în carte cea către Galateni, scrie: *„Faptele trupului se cunosc. Ele sunt desfrânarea, necurăția, închinarea la idoli, vrăjitoria, dușmănia, certurile, zavistia, mânia, dezbinările, smintelile, ura, uciderile, beția, destrăbălarea și alte asemenea acestora".*

Dar cei care fac unele ca acestea, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu!

Deci, să nu mai zică nimeni că beția este o distracție nevinovată, căci ea poartă sămânța desfrâului și a pierzării sufletești.

Trebuie să amintim și aceasta că tot păcătosul își poate ascunde păcatul său. Spre exemplu vicleanul își ascunde vicleșugul, cel mândru își ascunde mândria însă bețivul se vede de departe ori de câte ori se îmbată.

Mai trebuie știut că otrava care se adună în trup din multă băutură, nu stă degeaba nicio clipă. Ea lucrează pe nesimțite ca și viermii în lemn și atacă organele cele mai sensibile ale trupului (plămânii, stomacul, ficatul, pancreasul, creierul). Dar omul nu vrea să priceapă aceasta decât atunci când boala îl doboară.

Viermele băuturii lucrează mocnit, însă merge în plin spre distrugere și pot să treacă cinci, uneori zece sau chiar douăzeci de ani până când se ivește boala. Însă nu vine singură, ci vine mai întotdeauna însoțită de alte două sau trei boli grele. Atunci nu mai este vindecare căci toți doctorii spun că bolile care se ivesc din alte pricini se pot vindeca prin tratamente sau prin operații, însă cele care se ivesc din băutură, nu mai au sfârșit decât la moarte. Și pentru a vă argumenta că beția este mai rea decât crima și curvia am să vă relatez o povestioară aflată de la un monah în vârstă.

Se spune că a trăit odată un om cu frică de Dumnezeu, un credincios care se străduia să-l supere cât mai puțin pe Dumnezeu. Dar într-o zi a apărut diavolul lângă el și i-a zis: „De atâția zeci de ani sunt cu ochii pe tine. Am încercat în fel și chip și nu te-am putut înșela să faci nici unul dintre păcatele mari, strigătoare la cer. Așa nu se mai poate, trebuie să faci și tu măcar unul dintre ele. Iată, te las să-ți alegi: crima, curvia sau beția? După trei zile mă voi întoarce să-mi spui ce ți-ai

ales". S-a gândit omul în toate felurile: „Crima nu-mi pot alege fiindcă aș încălca porunca a șasea – Să nu ucizi! Curvia în nici un caz nu mi-o pot alege fiindcă în felul acesta aș călca porunca a șaptea – Să nu fii desfrânat! Nu-mi rămâne decât să aleg beția. O să mă îmbăt și eu de câteva ori, apoi am scăpat de păcatul ăsta". După trei zile a venit diavolul și l-a întrebat: „Ei, ia spune-mi, ce ți-ai ales?" Iar omul i-a spus: „Beția". Și diavolul a plecat.

La puțin timp după aceea omul s-a îmbătat criță. Neștiind ce face a violat-o pe mama lui și apoi în aceeași stare de beție și-a ucis tatăl.

Iată că beția este mai rea decât crima și curvia căci din beție le-a făcut și pe celelalte două.

Un alt caz zguduitor petrecut după beție a fost în orașul Broșteni, județul Suceava între doi frați (unul de 22 de ani iar celălalt de 28 de ani) care iubeau aceeași fată și nici unul nu a fost în stare să renunțe în favoarea celuilalt.

Într-o seară de joi, cei doi frați au întârziat mai mult la cârciumă. Au băut mult în speranța că vor uita de necaz și poate se vor împăca pentru totdeauna. N-au reușit decât să se îmbete criță și să înfigă și mai adânc unul în celălalt cusurul geloziei. Ieșindu-și din minți cei doi frați au părăsit cârciuma ținându-se strâns de gât iar afară s-au dezlănțuit ca fiarele.

Fratele mai mic a scos cuțitul din haină și și-a înjunghiat mortal fratele cu o lovitură puternică în zona pieptului. A lăsat cadavrul în parc și a dispărut în noapte.

A fost prins și arestat după două zile și și-a recunoscut fapta pentru care a primit 20 de ani de închisoare.

Dacă părinții lor i-ar fi crescut în dragoste și-n frică de Dumnezeu, dacă i-ar fi dus la biserică, duminica și de sărbători, cu siguranță nu s-ar fi întâmplat ceea ce s-a întâmplat.

Ei au mers la cârciumă cerând sfatul alcoolului și iată finalul: unul în pământ și altul este în pușcărie.

Din aceste două exemple putem concluziona că de la beție pleacă majoritatea celorlalte păcate. Sfântul Ioan Gură de aur ne spune un cuvânt de neuitat: *„Beția este icoana morții"*, fiindcă Dumnezeul bețivului fiind pântecele, acesta îl părăsește pe Dumnezeu și se închină la idoli.

Iar nenorocirea mare este că la consumarea vinului sau altor băuturi alcoolice foarte ușor se trece de la uz la abuz. Alcoolismul pune clar în evidență tragedia omului care se îndepărtează de Dumnezeu și frații săi asemenea fiului risipitor.

Beția poate să ne aducă cele mai mari rele asupra noastră ca persoane, asupra familie și a societății.

Bețivul nu numai că își distruge viața dar pierde și șansa vieții veșnice căci este scris: *„Bețivii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu!"*

De patima beției omul poate scăpa numai cu darul și cu ajutorul Celui care a venit în lume să nimicească lucrarea diavolului.

Diavolul începe cu o ață subțire (primul pahar de băutură) și ața se tot îngroașă până când se face șteang iar în cele din urmă lanț. Paharul de băutură este mic, dar el este o temniță grozavă pentru mulți păcătoși.

Pentru unii acest șteang ajunge să fie chiar șteangul spânzurătorii. Își curmă singuri firul vieții căzând în

BCU "CAROL I" - UNIVERSITY LIBRARY

deznădejde și neștiind că sinucigașii nu au iertare în vecii vecilor, fiind un mare păcat împotriva Duhului Sfânt.

Băutura chiar și puțină fiind, mănâncă viața și se aseamănă oarecum cu sinuciderea lentă. A bea până la fund înseamnă a nu cunoaște binele.

Beția este un duh necurat care îi cuprinde nu doar pe cei săraci și neavântați, după cum s-ar putea crede, ci și pe cei bogați și intelectuali.

Duhul necurat al beției îi cuprinde pe toți indiferent de haina pe care o poartă. Unii se îmbată din pricina unor necazuri, alții din pricina unor realizări iar alții se îmbată pur și simplu din poftă.

Cu un bețiv nu se poate vorbi în niciun caz când este beat. Dintr-un cuvânt al Sfântului Dimitrie al Rostovului reiese că duhul necurat al beției aduce cu sine nouă plăgi, după cum urmează: întunecarea minții (nebunie), nerușinarea (vorbe de rușine), nepăzirea tainei, ațâțarea poftei trupești (desfrânare), mânia (cearta și bătaia), pierderea sănătății (boli), pierderea avuției (sărăcie), pierderea mântuirii și muncirea veșnică a sufletului. În aceste condiții, nicio discuție cu cel beat nu poate aduce roade bune.

Dacă suntem nevoiți să trăim în jurul unui asemenea om (bețiv), suntem datori a nu-l osândi pe bețivul de lângă noi, ca pe unul care umblă „necuviincios", ci a-l vedea aruncat de diavol în temnița beției.

Odată aflând că o femeie are un bărbat bețiv care o supără mult, un părinte duhovnic a exclamat: *„Bucură-te*

femeie, că tu ai acasă un bolnav pe care mulți îl caută îndelung spre a-l îngriji și spre a-l răbda".

Abia atunci și-a dat seama de comoara care se poate ascunde în răbdarea și în îngrijirea cu iubire a unui bețiv, indiferent de comportamentul lui (violent, batjocoritor).

Gândiți-vă ce privelişte cumplită este pentru cei cu frică de Dumnezeu, un om robit de patima beției!

Acel bărbat care se crede înfricoșător dușmanilor ajunge de râsul copiilor. De cine râde toată lumea? De bețivan! În cei mai înfloritori ani ai vieții bețivul ajunge un nimeni și un nimic.

Pentru bețivi sunt valabile cuvintele Sfântului Apostol Pavel: *„Sfârșitul acestora este pieirea. Pântecele este Dumnezeul lor, iar mărirea lor este întru rușinea lor, ca unii care au în gând cele pământești".*

Plânge îngerul păzitor depărtându-se de bețiv, iar dracul se veselește căci cu nimeni nu poate face lucrările lui cele rele mai mult decât cu cel beat.

Înaintea multor păcate mari ca: uciderea, desfrânarea, bătaia, tâlhăria, cearta, este prezent abuzul de alcool, este prezent ca unul din cele șapte păcate de moarte, lăcomia la consumul de alcool (beția).

Bețivul face din patima sa scopul vieții lui. Nu mai trăiește ca să împlinească scopul vieții lui pe pământ care este mântuirea sufletului, ci devine precum în acea pildă care spune că bețivul este mai întâi ca leul, apoi după ce mai bea ca maimuța, apoi ca porcul.

BCU "ȘTEFAN CEL MARE" UNIVERSITY LIBRARY

Ba se face că această patimă, acest înfricoşător păcat, ne aduce în starea de vrăjmăşie cu Dumnezeu deoarece el este sfânt şi ne cheamă şi pe noi să fim părtaşi la sfinţenia sa. De aceea primim îndemnul: *„Fiţi şi voi înşivă sfinţi în toată petrecerea vieţii căci scris este: Fiţi sfinţi pentru că eu sunt sfânt".*

Iar a fi sfinţi înseamnă a fi robi ai poruncilor lui Dumnezeu şi nu a unor patimi. Astfel beţia este un păcat care ne desparte de Dumnezeu.

Prima poruncă este *„Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cugetul tău".* Dar cum poate cineva să-l iubească şi să-l slujească pe Dumnezeu cu tot cugetul când alcoolul are efect direct asupra minţii, făcându-l pe om să nu mai aibă control? Astfel capacitatea de a judeca, de a chibzui, de a avea stăpânire de sine şi alte funcţii importante sunt afectate serios.

De aceea trebuie să stai să meditezi şi să-ţi pui foarte serios întrebarea: „Oare vrei să faci un zid între tine şi Dumnezeu? Doreşti să fii până la nesfârşit un rob al acestei patimi?" Nu uita că acest stăpân al tău, ALCOOLUL, este foarte crud, duce la distrugerea ta totală.

Beţia îl face fricos pe cel viteaz, desfrânat pe cel înfrânat, ucide chibzuinţa şi orbeşte mintea. Cu adevărat beţivului i se pot aplica cuvintele psalmistului David: *„Omul în cinste fiind n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor fără de minte şi s-a asemănat lor".*

Unde este locul unde se fac tot felul de păcate, hulă, clevetire, ceartă, bătăi, înşelăciune, crimă? La crâşmă unde nu este locul lui Dumnezeu.

BCU ALECU RUSSO UNIVERSITY LIBRARY

Dar cum au luat ființă crâșmele?

Se spune că era într-un sat o femeie rea și fără Dumnezeu. Trăia după capul ei și capul nu o ducea niciodată la lucruri bune. Se lega de oameni, strica multe case, le făcea vrăji, farmece și multe altele.

Cât a fost tânără a putut trăi mai binișor dar după ce a îmbătrânit nu avea deloc căutare. De aceea s-a apucat de vrăjitorii. Strângea buruieni, lua mana vacilor, lega cununiile tinerilor și pentru aceasta, lumea o numea ciumă. Copiii când o vedeau prin sat, o petreceau cu vorbele „Cât! Ciuma!" cârâind-o ca pe o cioară.

În sfârșit bătrânețea aducea cu ea multe neajunsuri și multe necazuri. Văzând că vrăjile nu-i ajută la nimic, baba ceru sfat de la diavolul, cum și ce să facă pentru ca să poată trăi. Atunci diavolul o sfătui astfel: *„Umple tu, babă, o vadră cu apă. Pune în ea ardei, mătrăgună, sânge de câine și de porc, și apoi această amestecătură pune-o la foc și o lasă să fiarbă atât până când într-o oală va curge numai aburi.*

Din acești aburi va ieși apoi o băutură pe care s-o vinzi oamenilor. Nu te teme babă, ai să vezi ce bine îți va merge cu acest negoț".

Baba a ascultat sfatul diavolului și a început să fiarbă amestecătura după cum i s-a spus.

Când bău mai întâi baba din această băutură chiui de bucurie că a putut-o face și de atunci rămase numele ei ra-chiu. Baba începu a invita la băutură pe oamenii din sat și oamenii în curând s-au obișnuit cu băutura babei.

BCU MIHAI EMINESCU UNIVERSITY LIBRARY

Duminica și când nu aveau de lucru, oamenii au început a se duce la babă sau la „cât-ciumă" cum îi ziceau copiii. Pe urmă baba a rămas cu porecla căpătată de la copiii și oamenii mari care se duceau să cumpere băutură de la ea, au început a-i zice și ei „mă duc la cârciumă", „oare ce mai face cât-ciuma noastră cu căldarea ei?"

Baba însă nu se supăra pentru acest nume, căci pe băutură câștiga parale frumoase. Un singur necaz mai avea baba. Era prea departe de sat. Atunci diavolul îi veni în ajutor zicându-i: *„Mută-te, babă în mijlocul satului, căci oamenii te doresc"*. Și baba pleacă, oamenii au primit-o cu bucurie, i-au aflat și casă de credeai că se deschide o școală. Și după ce s-a mutat baba în sat, oamenii au rămas pe lângă porecla ce i-au

dat-o de „cârciumă" și când mergeau la casa ei ziceau: „Haideți la cârciuma noastră". De atunci a rămas vorba cârciumă.

Când baba a murit, a lăsat averea și casa unui nepot al ei, care a vândut mai departe băutură și casa a rămas mai departe poreclită cu numele de cârciumă.

Uitasem să vă spun că baba a început a-și vinde băutura spunând că-i leac de necaz. Pe urmă oamenii s-au trezit cu mai mari necazuri. Unii au început a-și bate femeile, alții și-au mâncat averea și „cârciuma" răsuna de bătăi, înjurături, omoruri, desfrânări și alte lucruri blestemate.

Se vede că lucra în oameni amestecătura ce o pusese baba în băutură la sfatul diavolului: ardeiul, mătrăguna și sângele de porc și câine.

Și așa a rămas până azi. La cârciumă se fac cele mai multe răutăți pentru că diavolul a sfătuit pe babă cum să facă rachiul și cârciuma.

Deci beția este urmarea influenței duhurilor căzute asupra omului. Prin venirea sa, Mântuitorul nostru n-a nimicit de tot stăpânirea diavolului, ci numai a slăbit înrâurirea lui asupra oamenilor și ne-a dat mijloace de a învinge cursele diavolești.

Aceste mijloace mântuitoare sunt credința, chemarea numelui Mântuitorului Hristos, rugăciunea, postul și bineînțeles Sfintele Taine ale Spovedaniei și Împărtășaniei.

Pentru a birui această patimă este nevoie să cereți sfatul preotului duhovnic care are un mare rol în revenirea voastră la credință și vă dă puterea de a putea învinge această boală.

BCU MAIN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 2
Măgarul, câinele – superioare beţivului

Beţia, demon de bună voie, băgat în suflete de către plăcere, beţia mamă a păcatului, vrăjmaşa virtuţii, face fricos pe cel viteaz, desfrânat pe cel înfrânat, nu ştie de dreptate, ucide chibzuinţa.

După cum apa stinge focul, tot aşa şi vinul nemăsurat întunecă mintea.

Beţia, distrugere a gândurilor, istovire a puterii, îmbătrânire înainte de vreme, moarte în scurtă vreme.

Îndrăcitul este vrednic de milă; beţivul însă care suferă ca şi îndrăcitul, nu-i vrednic nici de milă, că se luptă cu un demon pe care singur l-a ales.

Trebuie să vă feriţi de beţie ca de cucută pentru că amândouă duc la moarte.

Cumplit lucru, cumplit lucru e beţia! E în stare să betegească simţurile, să întunece mintea! Face mort şi fără de putere pe omul înzestrat cu raţiune, pe omul care a primit stăpânirea peste toate, îl doboară la pământ legându-l cu lanţuri de nedezlegat. Dar mai bine spus omul beat e mai rău decât omul mort. Omul mort nu face niciun rău, nici bine. Omul beat însă bine nu poate face ci numai rău, face de râs pe toţi şi pe

BCU "SPIRU HARET" UNIVERSITY LIBRARY

femeie și pe copii. Prietenii se ascund și se rușinează, gândindu-se la rușinea lui, dușmanii se bucură, își bat joc de el, îl blestemă și aproape că îi spun aceste cuvinte: *„Trebuie oare să mai trăiască? Vita! Porcul!"* Se rostesc și alte cuvinte mai grele ca acestea. Bețivii sunt într-o stare mai rea decât cei ce se întorc din bătălii cu mâinile mânjite de sânge și purtați pe sus. Probabil că pe aceia mulțimea îi laudă din pricina victoriilor, a rănilor și a loviturilor de moarte primite. Pe bețivi însă îi nefericesc, îi numesc ticăloși și îi blestemă în fel și fel de chipuri.

Poate fi un om mai ticălos decât bețivul care e mereu cu capul amețit de băutură, care toarnă alcool în el în fiecare zi, de-și strică judecata gândurilor. Bețivii sunt mai răi decât animalele cele necuvântătoare; nu numai oamenii treji vă socotesc așa ci și chiar voi înșivă.

Că voi înșivă vă socotiți mai răi decât câinii și măgarii se va vedea din cele ce voi spune. Pe animalele acestea nu le silești să mănânce peste măsură iar dacă cineva te-ar întreba: „Pentru ce nu le dai?", iar tu i-ai răspunde: „Ca să nu se îmbolnăvească!"

De tine însă nu ai niciodată această purtare de grijă. Vezi că te socotești a fi mai de puțin preț decât animalele acelea? N-ai nicio grijă de tine, deși ești necontenit în mijlocul furtunii. Nu te simți rău din pricina beției numai în ziua în care te-ai îmbătat, ci și a doua zi.

Și după cum unui om care scapă de friguri, îi mai rămâne în trup slăbiciunea de friguri, tot așa și ție după ce ți-a trecut beția, se mai învârte în sufletul și trupul tău mahmureala

pricinuită de beție. Mai sunt unii care dorindu-ți răul, îți va spune: „Ia-o de la început că doar cui pe cui se scoate!" Atunci dacă-l vei asculta, poți să fii pierdut total. Unul ca acesta nu se deosebește de un îndrăcit, este tot atât de nerușinat, tot atât de furios. De îndrăcit ne este milă, pe acesta îl urâm, îi întoarcem spatele

-Pentru ce?

-Pentru că de buna lui voie aduce asupra sa nebunia asta și face canaluri de hazna din gură, din ochi, din nas; într-un cuvânt din toate mădularele. Dacă ai putea să te uiți acum și înăuntrul lui, ai vedea că sufletul lui e înghețat și amorțit ca în vreme de iarnă și de ger, iar din pricina furtunii prea mari cârma sufletului nu-i mai poate fi de vreun folos. Mă rușinez să spun câte rele suferă bărbații și femeile din pricina beției și a îmbuibării. O las pe seama conștiinței acelora care cunosc pe propria lor piele relele acestea.

Ce poate fi mai rușinos decât o femeie beată sau amețită? Și după cum o corabie, naufragiată de furtună, după ce a trecut furtuna, rămâne cu pagubă, tot așa și cu bețivul.

Și după cum corăbierii în timpul furtunii aruncă în mare mărfurile din corabie, așa și bețivul aruncă de la el toate faptele lui bune. De-ar fi cu trupul și cu sufletul curat, de-ar fi rușinos, priceput, blând, smerit, beția le aruncă pe toate acestea în oceanul fărădelegii.

Dar după ce a fost aruncat totul afară nu mai este nicio asemănare între corabie și bețiv. Corabia se ușurează după ce a aruncat încărcătura dar bețivul se îngreunează și mai mult. În locul bogăției aceleia primește nisip, apă sărată și toate

BCU "SPIRU HARET" UNIVERSITY LIBRARY

gunoaiele beției care înecă îndată corabia cu călător și cu cârmaci cu tot.

Nu poți vedea împărăția cerurilor dacă ești bețiv. Nu vă înșelați, spune Pavel, nici bețivii, nici hulitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Dar nu știu de ce vorbesc eu de împărăția cerurilor? Dacă ești bețiv nu poți vedea nici lucrurile de pe lumea aceasta.

Beția face din zi noapte și din lumină întuneric. Bețivii au ochii deschiși, dar nu văd ceea ce le stă înaintea picioarelor. Grozăvia nu-i numai atâta ci pe lângă asta, bețivii mai îndură o altă pedeapsă și mai cumplită. Sunt triști fără de pricină, furioși, bolnavi, luați necontenit în râs și ocărâți. Ce iertare pot avea acești oameni care-și pricinuiesc singuri atâtea nenorociri? Nici una.

„Unde-i beție acolo e diavolul".

Că ochii bețivului, mișcați necontenit de căldura vinului, văd multiplicată imaginea unui singur obiect. Bețivul nu face deosebire dacă vederea i se mișcă sau dacă obiectul se mișcă. Dar în amândouă cazurile vederea are aceeași senzație, deoarece din pricina tulburării produse de vin nu poate percepe exact obiectele. Mersul bețivului tremurat ca și cum ar purta un șuvoi de apă, apoi se pornesc sughițurile, vărsăturile și nebuniile. Și după cum spune tragedia: *„Tot omul beat este biruit de mânie și-i lipsit de minte".* Îi place ca limba lui să spună multe în zadar și să audă fără de voie acelea pe care le grăiește răul.

Măsura cea mai bună pentru băutul vinului este trebuința trupului. Dacă vei depăși hotarele acestei măsuri, a

doua zi te vei scula cu capul greu, neodihnit, amețit, cu gura plină de miros greu de vin. Ți se va părea că toate se învârt în jurul tău, că toate se clatină. Beția aduce somn, fratele morții, dar și o veghere care se aseamănă cu visurile. Beția nu primește pe Domnul. Beția alungă Duhul Sfânt. Fumul alungă albinele, beția alungă harurile duhovnicești. Pe măsură ce băutul se prelungește au loc întreceri, dispute, lupte, silindu-se fiecare să-l întreacă pe celălalt în beție. Arbitrul lor este diavolul, iar premiul victoriei este păcatul. Cel care toarnă în el mai mult vin, acela învinge pe ceilalți.

Beția distruge gândurile, istovește puterea, te îmbătrânește înainte de vreme și duce grabnic spre moarte.

Când se întâmplă asemenea beții, aud pe mulți spunând: *„Să nu mai fie vin!"* Ce nesocotință! Ce nebunie! Învinuiești darului lui Dumnezeu pentru că păcătuiesc alții? Aceasta însă e curată nebunie. Nu-i vinul de vină, ci neînfrânarea celor care se folosesc de vin. Spune, dar să nu fie beție, să nu fie îmbuibare. Dar dacă spui să nu fie vin, vei spune pășind înainte puțin câte puțin: să nu fie cuțit din pricina ucigașilor, să nu fie noapte din pricina hoților, să nu fie femei din pricina desfrânărilor, și ca să vă spun pe scurt, ai desființa tot ce e pe lume.

Dar să nu faci așa. Gândul acesta vine de la diavol. Nu huli vinul, ci beția! Ia pe bețiv când este treaz și spune-i: *„Vinul a fost dat ca să ne veselim, nu ca să ne facem de ocară, ca să râdem, nu ca să fim de râs, ca să ne însănătoșim, nu ca să ne îmbolnăvim, ca să îndreptăm slăbiciunea trupului, nu ca să surpăm tăria sufletului".*

Dumnezeu ne-a cinstit când a dat pe pământ acest dar „VINUL". Ascultă ce spune Apostolul Pavel: *„Folosește-te de puțin vin pentru stomacul tău și pentru desele tale suferințe".* Dacă Timotei, sfântul acela care era bolnav și suferea de nenumărate boli n-a băut vin până ce nu i-a îngăduit Pavel, dascălul lui, ce iertare mai putem avea noi care, sănătoși fiind ne îmbătăm? Atunci Pavel îi spunea: *„Folosește-te de puțin vin pentru stomacul tău"* iar acelora ce vă îmbătați, vă spune: *„Folosiți-vă de puțin vin pentru desfrânările voastre, pentru desele voastre cuvinte de rușine, pentru celelalte pofte rele, pe care de obicei le naște beția".*

Abțineți-vă cel puțin pentru necazurile și rușinea ce le aduce cu sine beția. Vinul a fost dat ca să ne veselim. Vinul, spune Sfânta Scriptură, veselește inima omului. Dar mulți pângăresc și această însușire a vinului.

Ce veselie poate să-ți mai facă vinul, când nu mai ești în toată firea, când te doare tot trupul, când vezi că toate se învârt în jurul tău, când te ia amețeala și când te legi la cap ca bolnavii de friguri care-și freacă capul cu alcool sanitar sau oțet?

Repet afirmația spusă mai înainte: **animalele nu beau mai mult decât au nevoie, bețivii însă sunt mai lipsiți de judecată decât animalele, că depășesc hotarele cumpătării. Cât de superior este măgarul! Cât de superior le este câinele! Fiecare din aceste animale și din toate celelalte fie de mănâncă, fie de beau, cunosc hotarul spațiului și nu trec dincolo de trebuință!**

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

Chiar de-ar fi nenumărați cei care le-ar sili, nu vor vrea să mânânce și să bea mai mult decât le trebuie.

Deci trebuie să înțelegi că dependența de alcool este mai întâi ceva psihologic și apoi ceva fizic. Întâi mintea dictează: „Ia și bea!", și apoi „cere corpul" iar aceasta din urmă se întâmplă doar în cazul celor care au devenit cronici. Așa explică și medicina și psihologia, așa explică și învățăturile Bisericii Ortodoxe, despre ispite: diavolul aduce mai întâi în minte orice păcat. Dacă mintea noastră s-a învoit cu păcatul, diavolul ne-a câștigat. Dacă însă imediat eliminăm gândul, îndepărtăm ispita, atunci diavolul devine neputincios. Să împlinim așadar în lupta cu beția cuvântul Sfântului Apostol Petru: *„Fiți treji, privegheați! Potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită, căruia stați împotrivă, tari în credință".*

Din învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie

Iată ce-l învață Neagoe Basarab pe fiul său Teodosie dacă va vrea să fie domnitor: *„Cu băutura să nu-ți îngreunezi trupul, că mulți zic: bună este băutura multă. Cum este bună? Omul când se îmbată, dacă are minte multă atunci o pierde, dacă are mâini nu-i sunt de folos, dacă are picioare nu poate merge în ele, dacă are limbă nu poate vorbi cu ea. Deci cum să nu fie rea beția, dacă întreg trupul nu-i mai folosește ca să poată face ceva pentru Dumnezeu și pentru oameni? Și încă și alt rău izvorăște din beție și anume mai întâi îmbolnăvește trupul și-și sărăcește casa, apoi își pierde mintea. Și din clipa*

în care-şi pierde mintea atunci este pierdut şi cu sufletul. Şi tu să bei, dar cu măsură, încât mintea ta să biruiască vinul, iar nu să biruiască vinul mintea ta. Să nu faci daruri la beţie, pentru că-ţi vei risipi vistieria şi îţi vei căpăta nume rău, că vor zice chiar aşa: Să mergem chiar acum la domnul acela nevrednic, pentru că acum este beat deci, când este treaz, el nu va da, iar când se îmbată, îşi pierde mintea şi nu ştie cui dă!

La beţie să nu te mânii, nici să osândeşti, pentru că şi aceasta este un nume deosebit de rău. Căci şi Sfânta Scriptură mărturiseşte zicând: Sunt unii care mai mult se mulţumesc şi se bucură de cuvinte bune, decât alţii de mâncare şi de băutură.

Ascultă pe Domnul zicând: Luaţi seama să nu se îngreuneze inimile voastre de mâncare şi băutură! Şi iarăşi prin Proorocul zice: Treziţi-vă băutorilor de vin la beţie şi tânguiţi-vă că se ia din mijlocul vostru bucuria şi veselia! Bine este a sta departe de vinul cel mult, căci este scris în lemnele cele multe, se face foc mare şi în mâncărurile cele multe se atârnă desfrâul, precum untdelemnul aţâţă flacăra, aşa şi vinul porneşte patima desfrâului.

Căci precum lucrătorul beţiv nu se va îmbogăţi aşa şi sufletul care iubeşte beţia nu va înmulţi faptele bune, ci şi ceea ce are va pierde... Fiule, la vin nu te face viteaz şi nu te lăuda cu el, căci pe mulţi i-a pierdut vinul şi multe rele a făcut. El a făcut pe Noe să adoarmă dezgolit şi a râs fiul său Ham de el, el a făcut pe Lot să se însoţească cu fiicele sale, el a doborât în cele din urmă pe Samson cel viteaz, bărbat care se născuse din făgăduinţă şi puternic cum n-a mai fost un altul între fiii oamenilor. Omul când apucă patima beţiei îşi vede pieirea, dar

BCU "ION CREANGĂ" LIBRARY

nu se mai poate opri. Solom simțea și scria că a pierdut cârma vieții și totuși nu s-a mai putut întoarce din calea pieirii. N-are diavolul alt ajutor mai bun ca băutura și beția".

In vino veritas (În vin e adevărul)

Expresia este de peste 2000 de ani, dar cu cât mai veche cu atât mai vestită ca și vinul la care se referă. Paternitatea ei este atribuită lui Alceu, poet grec care a trăit cu 6 veacuri înaintea erei noastre.

Pe vremea lui, celor bănuiți de fapte infamate li se turnau vinuri tari în amfore mari de lut spre a-i îmbăta și scoate de la ei adevărul.

Din acest fapt a scos și Alceu un adevăr pe care l-a turnat în cupa mică a unei maxime extrem de des aflată pe buzele oamenilor. Omul, la băutură devine expansiv, vorbăreț. El dezvăluie atunci taine, intimități, adevăruri pe care le ascunde când este treaz.

Alte expresii

A bea vin unde cântă broasca – a bea apă.

A boteza laptele, rachiul sau vinul – a pune apă în ..., a falsifica.

A-l ajunge pe cineva la băutură – a se îmbăta.

A lucra pe cineva în foi de viță – a unelti împotriva cuiva, a pregăti ceva în ascuns împotriva cuiva.

Bețivului și dracul îi iese cu ocaua înainte – bețivul găsește oriunde prilej să bea.

Beat mort (sau turtă, lemn, criță, tun, cuc, frânt) = beat peste măsură.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Vinul și mintea

O veche istorioară din Orient spune așa:

Când omul bea primul pahar, mintea începe să se îngrijoreze spunând: *„Destul vinule, destul. Oprește-te, ajunge!"*

Când omul mai bea încă un pahar, atunci mintea se supără și se ia la ceartă cu vinul, fiindcă după ce bea omul și al doilea pahar, vinul începe a împinge mintea, ca să-i ia locul. Și de aici ceartă și neînțelegere. La cel de-al treilea pahar pe care îl bea omul, mintea supărată îi zice vinului: *„De acum rămâi tu în locul meu!"*. Iar omului îi zice: *„Rămâi sănătos omule! Nu ți-a fost de ajuns un pahar, ci ți-au trebuit trei, iar după trei, vin treizeci și trei. De acum ascultă de vin"*.

Deci de la al treilea pahar începe slujba diavolului. Diavolul priveghează neîncetat și-i îndeamnă pe oameni să intre în cârciumi „la un pahar". Când este omul necăjit, diavolul îndată îi șoptește: „Hai omule, ia un pahar!" Dacă este ostenit îl îndeamnă: „Hai, ia un pahar!" Iar dacă-i duminică sau altă sărbătoare mare: „Hai în cârciumă la un pahar!", iar în aceste pahare este moarte și ciumă.

Olofern, viteazul general al oștirii asiriene, din cauza beției și-a pierdut capul. Așa își pierd capul și sufletul și în vremurile noastre mulți creștini nesocotiți din cauza beției. Nabal, bogătașul israelian, prin beție și-a pierdut sănătatea, viața și soția.

Baltazar, împăratul Babilonului în noaptea monstruosului chef și a beției lui, și-a pierdut tronul, împărăția și viața.

Beţiile din ziua numelui (onomastica)

Mulţi creştini serbează ziua numelui înconjuraţi de cei dragi din familie şi alţi invitaţi. Numai că de cele mai multe ori se îmbată în această zi. Despre sfinţii ale căror frumoase nume le purtăm (Ioan, Gheorghe, Neculai, Maria) nu scrie nicăieri că erau iubitori de alcool şi de petreceri cu mare risipă. Spre exemplu, Sfântul Nicolae a fost un mare făcător de minuni şi sfânt al milei. Ultimul ban pe care l-a avut, l-a împărţit săracilor. Sfântul Gheorghe a făcut astfel de vitejii decât acelea care se fac în stare de ebrietate sau pe la cârciumi.

Sfântul Ioan Botezătorul n-a băut niciodată vin sau altă băutură ameţitoare.

Şi dacă sfinţii au fost pilde măreţe de înfrânare şi mare sfinţenie, atunci de ce oamenii care le poartă numele ţin cu orice preţ să facă mare chef şi să se îmbete de ziua numelui lor? Poate dacă aceşti sfinţi s-ar ivi în lume, ar striga după cei care le poartă numele şi le-ar zice: *„Oameni buni, ori vă purtaţi după numele ce le aveţi, ori vă lepădaţi de acest nume... căci altfel ne batjocoriţi amintirea"*.

Un raport în iad

Azi mai mult ca niciodată
Multă lume se îmbată
Căci satana sigur ştie
Câţi câştigă prin beţie.

Se spune că odată Scaraoschi, mai marele dracilor, a chemat la raport pe toţi dracii din lume ca să le ceară socoteală

despre isprăvile pe care le-au mai făcut pentru oameni. Iată sosește unul și se închină în fața lui Scaraoschi:

-De unde vii fârtate și ce isprăvi ai făcut?

-Am fost acolo și acolo întunecimea voastră și am aprins ura și mânia între oameni. Pe urmă au trecut la bătaie și unul l-a omorît pe celălalt.

-Și cât timp ți-a trebuit pentru isprava aceasta?

-Trei ani, întunecimea voastră.

-Trei ani? Atât ți-a trebuit pentru isprava asta? Striga Scaraoschi plin de mânie și jap, jap pe spatele diavolului.

Un alt diavol sosește și se închină.

-Dar tu argate, de unde vii și ce ai făcut?

-Eu întunecimea voastră am tras un om în patima desfrânării.

-Și cât timp ți-a trebuit pentru lucrul acesta?

-Un an, întunecimea voastră.

-Pfui, împielițatule! Un an ai cheltuit tu pentru un astfel de fleac? Striga Scaraoschi și jap, jap îi trage și ăstuia o mamă de bătaie.

-Dar tu, Aghiuță, ce-ai putut face prin lume?

-Eu întunecimea voastră, i-am făcut pe niște oameni să înjure, să se desfrâneze, să se bată și să se omoare.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

-Și cât ți-a trebuit pentru izbânda asta?

-O singură zi, întunecimea voastră.

-Bravo, Aghiuță. Și cum ai putut face această ispravă?

-Cu băutură, întunecimea voastră. I-am dus pe oameni la birt și i-am îmbătat. Iar după ce s-au îmbătat, au voit să se desfrâneze cu niște femei, de la femei s-au luat la ceartă, la bătaie, iar bătaia s-a terminat cu omor.

-Bravo, Aghiuță, bine te-ai purtat! Îi zise Scaraoschi bătându-l pe umăr.

Apoi le zice celorlalți:

-Iar voi nemerniciților care ați cheltuit ani de zile până să câștigați un suflet, luați pildă de la Aghiuță fratele vostru. FOLOSIȚI ȘI VOI ALCOOLUL!

Capitolul 3
Mic istoric al acestui viciu

Această îndeletnicire are o vechime multimilenară temeinică, datând din vremea strămoşilor noştri geto-daci. Despre ei se spun următoarele: „Este cunoscută influenţa lui Deceneu asupra regelui şi asupra poporului, cerându-le să-şi distrugă viile, pentru a feri poporul de beţie".

Având în vedere că şi ceilalţi strămoşi ai noştri, romanii, erau bine cunoscuţi pentru orgiile lor bahice (acest termen vine de la zeul roman Bachus), dacii romanizaţi de mai târziu devenind români, au avut de unde lua lecţii.

Faptul este dovedit şi de terminologia viticolă. Strugure, curpen şi butuc (de vie) sunt de origine dacică în vreme ce viţa de vie şi vin sunt latineşti, iar calificarea la locul de „MUNCĂ" a geţilor i-a desăvârşit, chiar mai dinainte, având în vedere contactele cu cetăţile greceşti de la Portul EUXIN între care se numără şi Dionysopolis (Balcicul de azi).

Şi chiar dacă nici Herodot, nici alţi istorici ai epocii nu pomenesc nimic de acest lucru, faptul că, până la Burebista, dacii şi-au văzut ocupate de alţii o mare parte din ţinuturile pe care le locuiau se putea datora şi plecării la război cu privirea înceţoşată şi mintea tulburată de aburii alcoolului.

De fapt se pare că după ce Deceneu, mare preot al dacilor în vremea regelui Burebista şi urmaşul său pe tronul

BCU "ASTRA" UNIVERSITY LIBRARY

regal, i-a pus pe geto-daci să dezrădăcineze viile. Acestea au ţinut nişte cum se cheamă bobul din care rezultă vinul, termeni ca viţa de vie şi vin rezistând în vocabularul strămoşilor noştri odată cu cucerirea Daciei de către romani.

Este posibil să fi existat o înţelegere între romani şi daci, inclusiv cu carpii, strămoşii moldovenilor de mai târziu, ale căror ţinuturi n-au făcut parte din Dacia romană.

Conform acestei înţelegeri, dacii urmau să se facă că se bat în cele două războaie, iar romanii s-au obligat să le readucă viile în Dacia.

Oricum, ar fi terminologia viticolă de origine daco-romană pare să ne vină în ajutor.

Modul imperfect în care dacii au învăţat limba latină se datorează şi deselor schimburi culturale cu romanii „la un pahar de vorbă" care se cerea povestit lung, temeinic, pe îndelete.

Au uitat strămoşii noştri multe cuvinte dar nu pe cele legate de viticultură...

Deşi nu există documente, existenţa culturilor viticole este atestată şi în perioada îndelungată a convieţuirii cu slavii (secolul VI-IX) fapt dovedit de preluarea termenului „podgorie" dar nu în sensul iniţial din slava veche de „ţinut situat sub munte" ci de zonă viticolă, deoarece viile par să fi fost mai extinse în acele areale submontane care au şi condiţii favorabile pentru viticultură şi unde şi populaţia autohtonă avea densităţi mai mari. Este vorba cred despre actualele podgorii ale Albei şi Târnavelor, în Ardeal şi de „salba" viticolă de sub

BCU IAŞI - RA UNIVERSITY LIBRARY

Curbura Carpaţilor, care se întinde la Valea Călugărească şi până în vechiul ţinut al Putnei.

Tot ca urmare a unor „schimburi" culturale cu slavii, realizate pe îndelete, fiind vorba lui Marin Preda „timpul avea răbdare cu oamenii" şi încă erau departe vremurile când au venit tătarii sau turcii pe aceste meleaguri, a intrat în limba noastră şi termenul „ŢUICĂ" cu tot cu licoarea botezată astfel. La fel cred că a ajuns la noi cu tot cu cuvântul corespunzător şi tescovina... În schimb rachiul sud-ardelenesc sau răchia bănăţeană par să fie rezultatul unor „contacte culturale" reciproc avantajoase între români şi sârbi (care au şi ei rakija). Tot din desele „contacte culturale" cu vecinii de la sud-vest pare să se fi împământenit la noi şi binecunoscuta „şliboviţă".

Pentru locuitorii din viitoarele provincii istorice ale Crişanei şi Ardealului contactul cu maghiarii a dus la realizarea unor „schimburi culturale" în urma cărora din ungurescul „PALINKA" a rezultat românescul „PALINCĂ" (fie ea de Bihor, Zalău sau nu).

Pe de altă parte, locuitorii din nordul şi nord-estul ţării, care s-au găsit „sub influenţa culturală" a strămoşilor ucraineni de astăzi şi-au îmbogăţit vocabularul şi gusturile cu termeni ca „horincă, holercă sau holearcă" prezenţi într-o formă sau alta, din Maramureş până în nordul Moldovei, în Basarabia şi chiar în Transnistria.

Colonizarea saşilor în Transilvania şi mai târziu, a saşilor în Banat şi în Crişana i-a învăţat pe români şi cu „BEREA".

BCU "GAVRIIL MUSICESCU" LIBRARY

Dovadă că primii berari de pe plaiurile mioritice au fost nemţii este dată de termenul „HALBĂ" pătruns în română din germană cât şi din multele sortimente de bere, de influenţă germană: Bergenbier, Golden Brau, Burger, Albacher....

Totuşi, prezenţa în română a termenului „bere"- forma substantivizată a verbului „a bea" precum şi afirmaţiile lui Ovidiu Drâmbă în „Istoria Culturii şi civilizaţiei" conform căruia în provinciile dunărene se bea bere în timpul „Imperiul Roman" ar putea fi dovezi conform cărora şi berea ar avea o vechime considerabilă la strămoşii noştri.

Influenţa germanică s-a manifestat şi în spaţiul de la sud de Carpaţi. Din cei 21 de ani de ocupaţie austriacă a vechii Bănii a Craiovei (devenită Oltenia după anii 1718-1739) nu rămăsese prea multe pentru viitorii olteni, dar zaibărul s-a păstrat, ca un derivat, din germanul sauber (a curăţa) cu sensul de vin curăţat, curat. Pe de altă parte răspândirea cultivării sfeclei în nord-estul ţării a dus şi la dezvoltarea, probabil sub influenţa ucraineană, a vestitei „SAMAHOANCE".

Temeinicia cu care strămoşii noştri au continuat să practice acest obicei de a sta pe îndelete „la un pahar de vorbă" este dovedită, pentru epoca medievală, de prezenţa, printre curţile domneşti ale lui Ştefan cel Mare, vorba cronicarului: *„Om mic la stat, dar mare la sfat, iute la mânie şi degrabă de sânge vărsătoriu"* (probabil mânia uneori era provocată de o ulcică în plus din podgoria Cotnarilor).

Despre temeinicia cu care contemporanii săi se îndeletniceau împleticit la băutură pomeneşte şi Dimitrie Cantemir în lucrarea sa „Descripţia Moldavei".

BCU "CAROL I" UNIVERSITY LIBRARY

La finele veacului al XIX-lea pentru mediul urban românesc literatura reţine portretul „cetăţeanului turmentat" din celebra operă a lui Caragiale „O scrisoare pierdută".

Aproximativ din aceiaşi perioadă datează desele vizite la Bolta Rece şi la hanul „Trei sarmale" din dulcele târg al Ieşilor ale bunilor prieteni Ion Creangă şi Mihai Eminescu. Perioada interbelică ne-a lăsat opera lui Mihail Sadoveanu „Hanul Ancuţei" în care găsim aceeaşi expresie românească „a sta la un pahar de vorbă".

Tot de atunci datează şi inegalabila expresie a lui Păstorel Teodoreanu „Morţii cu morţii, vii cu viile". De fapt Păstorel, recunoscut ca un degustător şi des gustător de vinuri are lăsate ca epitaf pe mormântul său versurile:

„Aici doarme Păstorel
Suflet tandru şi senin
Dacă treceţi pe la el
Nu-l treziţi, că cere vin".

La români expresia „a sta la un pahar" de vorbă trădează nu doar deosebita sociabilitate a românului, ci şi faptul că paharul „povestit" devine un ingredient agreabil al conversaţiei. Nu se poate povesti pe uscat.

În prezent în vocabularul „băutorilor fruntaşi" (că nu e frumos să le spunem beţivi) au apărut denumirile de „VEGHES" în Ardeal, „TUN" în Moldova (însemnând o combinaţie de lichior, rom, votcă) sau „PUFOAICĂ" şi „ADIO, MAMĂ".

Şi folclorul nostru la români este extrem de variat începând de la proverbe ale acestei categorii de oameni ca

„Mâncarea e fudulie, băutura e temelie", „Cum poţi să mănânci pe stomacul gol" sau putem cita câteva titluri ale unor producţii ale genului „Aşa beau oamenii buni", „La birtuţu din pădure", „Butelcuţa mea".

A apărut inclusiv „cântecul beţivului" a cărei melodie s-a pierdut pentru că autorul era prea turmentat, rămânându-ne doar o parte din versuri, pe care le redau mai jos:

De la beat cârciumă vin
Merg pe gard, de drum mă ţin,
Dau cu cânii-n bolovani
Şi mă apăr de duşmani.
Nici un latră nu mă câne,
Nici un-mpunge nu mă vacă.

Având aceste consideraţiuni completez cu un fragment din versurile cântecului „Pui de lei":

„Şi din aşa părinţi de seamă
Mereu s-or naşte băutori".

Viţa de vie şi vinul

În vechiul Testament viţa este menţionată de peste 60 de ori. Se pare că după coborârea din corabie, Noe şi fii săi au început să muncească pământul şi au sădit vie. Noe a băut vin şi neştiindu-i efectul, s-a îmbătat şi s-a dezgolit în mijlocul cortului său: Noe a prins a fi lucrător de pământ şi a sădit vie.

„Şi a băut vin şi s-a îmbătat şi s-a dezgolit în cortu său" (Facerea 9, 20, 22) .

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Viţa de vie din ţara sfântă este ca şi cea de la noi din ţară numai că terenul fiind mai propice acolo, calitatea vinului este superioară.

În Palestina orice vie este îngrădită cu un gard din zid, că slava Domnului, pietre sunt din belşug.

Şi astăzi se poate săpa teasc în vie, deoarece terenul fiind muntos îngăduie să se sape şi să se facă în el un bun teasc. Turnul se poate vedea şi azi.

Sub turn se adăposteşte omul şi-şi păstrează uneltele, iar de deasupra străjuieşte via. De obicei din cei mai buni struguri sunt făcute stafide, iar mustul strugurilor mai puţin buni este fiert şi prefăcut într-un sirop care în limba arabă se numeşte, „dibis" şi „iezechiel" este numit şi miere.

Strugurele după dulceaţa şi produsul său de must şi vin este simbolul fericirii.

În simbolica Noului Testament, viţa de vie înseamnă împărăţia creştină, cu nobilitatea sa faţă de păgânism.

Viţa de vie o întâlnim deseori ca decor pictural cu deosebire însă ca ornament în sculptură pe coloanele bisericilor şi stâlpii iconostasului.

Viţa de vie de aur şi de marmură din potirul templului a fost simbolul teoraţiei în Vechiul Testament.

Des se menţionează în Biblie floarea viţei de vie.

În Cannan se cultiva viţa de vie în mod sigur prin anul 2000 înainte de Hristos când Melchisedec, regele Salemului dăruieşte o considerabilă cantitate de vin lui Avraam, cu care trăia în condiţii de bună vecinătate.

Via este icoana credincioşilor. Acest simbolism se deduce din cuvintele: „Doamne, Doamne, caută din cer şi binecuvântează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta". Cu totul o altă însemnătate o are vinul când se bea din „Cupa Domnului", când Domnul ţine o cupă cu vin din care beau oamenii.

Cupa cu vin este simbolul pedepsei pe care o gustă toţi păcătoşii.

Cultivarea viţei de vie a fost şi o preocupare străveche a strămoşilor noştri. Geto-dacii, locuitorii străvechi ai pământurilor de la Dunăre, Marea Neagră şi Carpaţi preţuiau vinul în mod deosebit, iar viţa de vie era una din cele mai de seamă bogăţii ale lor.

Ei obişnuiau să bea vinul turnat în coarne de bou sau în ulcică. Pe vremea marelui rege Burebista vinul devenise o mare pasiune a dacilor, încât regele sfătuit de marele preot Deceneu a preconizat măsura dezrădăcinării viţei de vie. Acţiunea lui a fost determinată se pare şi din cauza interesului pe care-l arătau pentru vin popoarele vecine Daciei şi care făceau dese incursiuni aici.

Cu toate măsurile pe care le-ar fi luat Burebista şi Deceneu, se ştie cu siguranţă că la venirea romanilor în Dacia, cultivarea viţei de vie se practica pe suprafeţe întinse de teren. Romanii au adus în Dacia noi sortimente de viţă de vie, au introdus noi procedee de tăiere şi practici de vinificaţie.

Cultivarea ei nu a încetat nici când au venit popoarele migratoare ci dimpotrivă viticultorii şi proprietarii de podgorii s-au aplecat tot mai mult asupra acestei îndeletniciri şi au

BCU "CAROL I" BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

devenit cunoscuţi şi dincolo de graniţele ţării. Să nu uităm la romani ca şi la alte popoare, dintotdeauna vinul a fost părtaş alături de oameni, atât la necaz cât şi la bucurie simbol al prieteniei, al înţelegerii, al voioşiei, sursa de inspiraţie sau meditaţie pentru poeţi, gânditori şi compozitori.

După anumiţi istorici, se consideră că pe teritoriul ţării noastre cultura viţei de vie este mai veche decât plugăria. Astfel R. Biliard susţine că dintre toate părţile Europei, Tracia este considerată cea mai veche şi mai respectată zonă pentru vinurile sale şi totodată cea care şi-a păstrat cel mai mult prestigiul, iar anumite specii ale genului vitis au fost prezente pe aceste teritorii încă de la începutul erei neozoice.

În secolul al şaselea î.d.H un text medical indian descria vinul ca fiind tonifiant pentru minte şi trup, antidot pentru insomnie, tristeţe şi oboseală... producând foame, fericire şi digestie.

Ceea ce trebuie să cunoască tinerii de astăzi despre vin este faptul că această licoare naturală se bea numai în cantităţi moderate cu înghiţituri mici în timpul dejunului sau la cină şi numai după...40 ani.

Nu întâmplător în tradiţie i se spunea vinului „laptele bătrânilor".

Vinul era considerat şi aliment medicament adică „leac" dar cum „leacul nu-i cu sacul", bine este ca vinul să se bea moderat cu măsură.

Vorbind despre această moderaţie un mare părinte de la Rădăşeni la 6 km de Fălticeni pe nume Petre Irimescu spunea: „Unul care toată viaţa a băut a făcut infarct şi a murit. Altul

care n-a băut niciodată a murit tot de infarct. Concluzia pe care o tragem este că toate sunt bune dar în toate să existe un echilibru".

În vin se puneau (şi în prezent este valabil) diverse plante (pătrunjel, mentă sau pelin) care tămăduiau boli grave (anemia, pneumonia, reglarea tensiunii arteriale).

Dar să nu uităm că şi frunzele de viţă de vie sunt un adevărat izvor de sănătate. Bine spălate, zdrobite cu sucitorul şi aplicate pe frunte, în strat de câte două, trei, combat durerile de cap.

La fel, zdrobite şi aplicate direct pe arsuri calmează usturimea şi ajută la vindecarea mai rapidă a zonei afectate. Infuzia de frunze de vie combate insomnia. Frunza folosită pentru sarmale este o adevărată farmacie, plină de vitamine, minerale şi fibre alimentare.

Primăvara în mlădiţele proaspăt tăiate ale viţei de vie se găseşte seva, apa vie sau apa de vie, cum o numea bunica. Această sevă este foarte bogată în vitamina C şi spălându-te pe faţa dimineaţa cu această apă vei avea un ten catifelat şi fără riduri.

Dar să nu ne abatem prea mult de la subiectul nostru „VINUL" care alături de pâine, miere şi ulei este considerat ca aliment de bază, simbol al bogăţiei şi a necesarului de hrană a omului. Conţinând peste 1000 de substanţe, vinul a fost definit de Louis Pasteur ca fiind cea mai sănătoasă şi cea mai igienică dintre băuturi.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Vinul, ca atare, nu este afectat de păcat. El este o băutură care, consumată cu moderaţie, are anumite, virtuţi terapeutice de revigorare a spiritului.

Scrierile religioase nu trebuie interpretate decât în sensul cumpătării, a consumului moderat care este propovăduit mereu. Bucuria inimii şi veselia sufletului este vinul, când se bea cu măsură. Abuzul de vin şi beţia sunt condamnate cu tărie. Orice exces este pedepsit prin el însuşi, existând o măsură a lucrurilor.

Pe seama consumului exagerat sunt puse multe din necazurile curente chiar unele calamităţi naturale.

Abuzul este aspru sancţionat „Deşteptaţi-vă beţivilor şi plângeţi. Şi voi băutorilor de vin, tânguiţi-vă pentru vinul cel nou, că vi s-a luat de la gură". Pe cel cumpătat Domnul îl îndeamnă: „Du-te şi mănâncă cu bucurie pâinea ta şi bea cu inimă bună vinul tău".

Vinul, berea şi celelalte băuturi alcoolice sunt nelipsite când este vorba de evenimente deosebite, sărbători, festivităţi etc.

Ele au devenit atât de obişnuite încât sunt privite ca nevinovate şi par a crea o atmosferă frumoasă.

Societatea le acceptă şi le consideră o „necesitate" în anumite ocazii. Din nefericire, există un aspect pe care comercianţii de băuturi alcoolice nu vor să îl aducă la cunoştinţa clienţilor lor.

Ce ni se spune în proverbe despre efectele alcoolului?

„Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînţelegerile? Ale cui sunt rănile fără pricină? Ale cui sunt ochii roşii?"

„Ale celor ce întârzie la vin şi se duc să golească paharul cu vin amestecat".

Nu te uita la vin când curge rom şi face mărgăritare în pahar; el alunecă uşor dar pe urmă ca un şarpe muşcă şi înţeapă ca un basilic.

Ochii ţi se vor uita după femeile altora şi inima îţi va vorbi prostii.

Vei fi ca un om culcat în mijlocul mării, ca un om culcat pe vârful unui catarg.

M-a lovit dar nu mă doare! M-a bătut... dar nu simt nimic! Când mă voi trezi? Mai vreau vin!

Asemenea vinului ca muşcătura unui şarpe veninos este. Alcoolul este tratat de organismul nostru ca orice altă substanţă toxică şi nu ca aliment. El ajunge rapid în stomac şi este transportat prin sânge la creier, plămâni, rinichi şi inimă.

Îndeosebi ficatul este suprasolicitat, deoarece el are de lucru ore şi chiar zile în şir cu această substanţă. Când consumul de alcool este cronic şi îndelungat, toate organele au de suferit şi cel în cauză este predispus la tot felul de boli.

De azi înainte tufa de viţă de vie să aibă slobozenie să crească peste tot cuprinsul împărăţiei împărtăşindu-ne oricine din darurile ei; dar numai atât ca să fie vrednic de a te apuca şi a ţine ursul de urechi.

Aşa cum strugurii sunt buni pentru sănătatea omului, la fel este şi vinul, dar consumat raţional.

O să vă prezint în continuare şase motive pentru care un pahar de vin în fiecare zi face bine.

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

1.Hrană pentru creier - vinul ajută la păstrarea memoriei. Vinul previne formarea cheagurilor de sânge şi reduce inflamarea vaselor sanguine, ambele fiind legate de problema memoriei şi cu inima. Alcoolul din vin creşte nivelul colesterolului bun din organism, ceea ce îţi va ajuta arterele să scape de cheagurile sanguine.

2.Ţine kilogramele sub control - multe studii au constatat că persoanele care consumă ocazional, îşi menţin kilogramele.

3.Apără organismul împotriva microbilor - s-a constatat că în medie un pahar de vin pe zi reduce cu 11% riscul infecţiei cu bacteria Helicobacter pylori, care provoacă ulcer, gastrită şi cancer la stomac.

4.Combate afecţiunile ovariene - oamenii de ştiinţă australieni au observat în urma unui studiu că un pahar de vin pe zi reduce riscul de cancer ovarian cu până la 50%. Experţii cred că responsabili sunt antioxidanţii cu proprietăţi anticancerigene care se găsesc din abundenţă în vin. Mai mult, într-un studiu recent al Universităţii din Michigan, s-a constatat că un compus al vinului roşu a contribuit la uciderea celulelor canceroase.

5.Construieşte oase mai puternice - alcoolul din vin ridică nivelul de estrogen. Acest hormon încetineşte deteriorarea oaselor şi mai puţin producerea ţesuturilor noi.

6.Previne problemele cu glicemia - femeile aflate înainte de menopauză care beau zilnic 1-2 pahare de vin au cu 40% mai puţine şanse să dezvolte diabet tip 2 decât cele care nu beau, se arată într-un studiu al Harvard Medical School.

BCU "MIRCEA CEL BĂTRÂN" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Deşi nu se ştie exact care este motivul, vinul se pare că reduce rezistenţa insulinică a diabeticilor.

Vinul s-a dovedit a fi un produs miraculos pentru a omorî celulele canceroase. El este de la 10.000 de ori mai puternic decât chimioterapia (produsul Adriamycin, un drog chimioterapeutic utilizat normal în lume pentru încetinirea creşterii celulelor canceroase).

Şi ce este mai important este că acest tip de terapie distruge nu numai celulele maligne canceroase dar nu afectează celulele sănătoase.

Distruge celulele maligne din 12 tipuri de cancer înţelegând aici cel de colon, de prostată, de plămâni, de pancreas.

De aceea atunci când sorbiţi din cupe amintiţi-vă că beţi din sângele viţei de vie, puterea pământului şi eternitatea soarelui dar fiţi cumpătaţi deoarece la vin nu trebuie să te arăţi viteaz, că până la urmă, tot el rămâne treaz.

Maria Tereza spunea: „Binecuvântată fie viţa de vie şi femeia, singurele daruri ale naturii care produc bucurie deopotrivă şi săracului şi bogatului". Sau vorba lui Anton Pann: „Vinul e toiagul bătrâneţilor şi nebunia tinerilor".

Dar peste tot trebuie să existe un echilibru inclusiv la consumul vinului pentru că nu e bine să fi printre cei ce se îmbată cu vin, ci printre cei ce îşi desfată trupul şi sufletul cu vin.

Vinul folosit în cultul Bisericii Ortodoxe trebuie să fie din struguri, curat, fermentat, cu gust şi miros firesc, neoţetit ca tot ce este vrednic de a fi adus lui Dumnezeu.

BCU "MIHAIL KOGĂLNICEANU" UNIVERSITY LIBRARY

În perioada Vechiului Testament, vinul era privit ca un dar a lui Dumnezeu şi ca un aliment de bază iar nu ca o desfătare rafinată sau ca un lux. Vinul era folosit şi de cei mai simpli oameni, fiecare având o vie a sa.

Vinul era văzut ca o binecuvântare a lui Dumnezeu: „Să-ţi dea Dumnezeu din roua cerului şi din belşugul pământului, pâine multă şi vin".

Vinul era folosit şi în cultul de la Templu, însoţind jertfele de dimineaţa şi seara. Deşi pâinea şi vinul au fost cinstite dintotdeauna ca hrana esenţială a omului, acestea vor fi înălţate mai mult ca oricând în cadrul Cinei Cele de Taină. Aici Mântuitorul Iisus Hristos a urmat ritualul unei mese pascale iudaice săvârşind gesturile tradiţionale specifice capului de familie, adică binecuvântând pâinea şi vinul. El va asemăna pâinea cu trupul său, şi vinul cu sângele său pe care îl va vărsa pe Cruce, pentru mântuirea lumii.

Pentru aceasta vinul folosit la Cina Cea de Taină era acel vin ritualic iudaic, adică din struguri aleşi, fermentat, roşu, dulce şi amestecat cu apă.

Pentru săvârşirea Sfintei Liturghii, creştinii au folosit acelaşi vin pe care l-a folosit Mântuitorul la Cina Cea de Taină, adică un vin curat, roşu, amestecat cu apă. Mai mult prin culoarea lui, vinul trimite la Jertfa Mântuitorului. Începând cu secolul al XIII-lea în Apus s-a generalizat folosirea vinului alb în cadrul slujbelor, pe când în Răsărit s-a păstrat vinul roşu. Deşi nu există canoane privind culoarea vinului liturgic Biserica Ortodoxă foloseşte cu precădere vinul roşu.

BCU "CAROL I" UNIVERSITY LIBRARY

În cadrul Sfintei Liturghii în timp ce la strană se cântă „Pe tine te lăudam, pe tine te binecuvântăm, Ţie îţi mulţumim Doamne şi ne rugăm Ţie Dumnezeului nostru" preotul rosteşte rugăciunea specială pentru prefacerea vinului liturgic în Sângele Domnului.

În acest moment, vinul se preface în Sângele Mântuitorului fără a-şi schimba firea.

Pentru necredinţa unora însă, când s-au împărtăşit din Potir, ei au simţit în gură gust de sânge, iar nu gust de vin.

Mântuitorul Iisus Hristos a folosit vinul la Cina Cea de Taină, iar Apostolii şi urmaşii acestora (episcopi, preoţi) l-au folosit de fiecare dată în cadrul Sfintei Liturghii, urmând porunca Stăpânului care a spus: „Aceasta să faceţi între pomenirea Mea". Folosind astfel vinul, acesta devine cea mai de cinste materie împreună cu pâinea curată, care se preface în Templul Domnului.

Vinul serveşte însă drept materie liturgică şi în alte Sfinte Taine şi ierurgii (rugăciuni speciale), după cum urmează la Cununie, la Litie, la sfinţirea unei biserici, la înmormântare şi parastase.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 4
Băutura şi anturajul

Băutura bat-o vina, îţi dă fel de fel de stări, în timp ce bei, dar mai ales după.

Să torni în tine ca într-un butoi e simplu, dar să ştii să bei moderat e o artă. Să bei cu mândrie, să faci dintr-un pahar un eveniment, să fii un maestru, să mânuieşti paharul arătându-i că tu îl conduci pe el şi nu el pe tine.

Pentru a cunoaşte mai bine arta gâlgâitului, să ştii să bei cu talent, să îi faci pe ceilalţi să uite de propriile sticle şi să se uite toţi cu invidie la tine, tu viitor maestru în ale beţiei trebuie în primul rând să ştii toate etapele beţiei.

Etapele alternează de la veselie la tristeţe. Stările tale oscilează continuu între râs şi plâns. E ciudat, neînţeles dar în acelaşi timp.

1.RÂZI - eşti la bar, ai sticla ta, paharul propriu cu numele tău imprimat pe el, doar că eşti fidel (cu abonament în termenii bodegii), bodegii nu ca neica nimeni care vine să se răcorească cu o bere fără alcool.

2.PLÂNGI - îţi aduci aminte de toate datoriile, necazurile de la serviciu, previziunea că îţi vei pierde locul de muncă datorită restructurării societăţii, îţi aduci aminte de întreţinerea la bloc care nu ai plătit-o de multe luni de zile, de copilaşii care te aşteaptă acasă şi îţi spun că nu au mâncat şi nu

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

au fost la şcoală pentru că li s-a stricat încălţămintea şi asta te face să bei mai mult şi să încerci să te simţi mai bine.

3.RÂZI - când ajungi acasă eşti vesel şi tot drumul ai cântat manele, şlagăre internaţionale sau cântece compuse ad-hoc, adevărate opere de artă.

4. PLÂNGI - îţi plângi de milă când te trezeşti şi te dor toate oasele, capul şi stomacul îţi sunt cei mai aprigi duşmani iar buzunarele îţi sunt goale.

5.RÂZI - când ţi se povesteşte ce ai făcut cu o seară înainte.

6.PLÂNGI - când realizezi unde ai ajuns şi ai înţeles ce ai făcut aseară.

Dacă reflectezi bine la aceste stări, înseamnă că eşti pe drumul cel bun. Dacă nu în mod obligatoriu ai nevoie de consiliere psihiatrică şi de preotul tău duhovnic dacă îl ai, dacă nu alt preot la care să-i mărturiseşti adevărul. Numai aşa vei avea şansa să alegi binele de rău şi să te salvezi tu şi familia ta.

Nu este greu dar este nevoie de voinţă şi credinţă pentru a scăpa din ghearele celui necurat care încearcă să pună stăpânire pe sufletul tău.

Şi după ce vei discuta cu un părinte, te sfătuiesc să ai mare grijă pentru a nu continua ce ai început întrucât diavolul va veni şi-ţi va şopti la ureche:

-Vezi că domnul tău îţi spune „Iubiţi pe vrăjmaşii voştri" deci băutura trebuie iubită doar este considerat de voi un vrăşmaş al vostru. Dar asta nu este o amăgire pentru a-ţi vinde sufletul lui, roagă-te bunului Dumnezeu să te ajute şi chiar dacă mai găseşti o dată, nu dispera, continuă-ţi rugăciunea şi Dumnezeu te va ierta şi vei putea deveni din nou un bun tată copiilor tăi, un bun soţ, un bun coleg şi prieten.

Pentru a fi şi mai explicit când vorbesc despre această patimă a beţiei vreau să vă spun că ea începe cu calmitate, bucurie, fiecare dorind să-şi etaleze în faţa celorlalţi realizările lui de la serviciu, din familie, planuri frumoase de viitor.

Deci, la început vorbeşte unul, se ciocnesc paharele iar ceilalţi ascultă cu atenţie.

După câteva pahare discuţiile se aprind, nerăbdarea de a-şi exprima subiectul creşte şi se ajunge în stadiul de a vorbi doi câte doi.

Toată lumea se simte bine, se comandă băutură în continuare, unii vin chiar cu surprize comandând pe ascuns pentru a fi mai la înălţimea paharelor băute după care se ajunge în faza a treia „vorbesc toţi şi nu înţelege nimeni nimic". Dar se vorbeşte, unii încep să dea volumul la maxim iar pentru unul

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

din afară deja i se pare a ceartă. Nu este, dar nu mai e decât un pas până acolo.

Toţi au devenit foarte deştepţi, sunt experţi în orice subiect de discuţie şi toţi au dreptate.

Şi desigur poate nu ştiu nimic din problema ridicată de unul dintre ei. Devii unul din cei mai bogaţi din bodega respectivă, cumperi băutură pentru toată lumea arătându-le celorlalţi cine eşti, poţi face de asemenea pariuri, deoarece eşti încă cel mai „Deştept " şi în mod natural îl vei câştiga.

Oricum nu contează dacă pierzi fiindcă eşti oricum cel mai „BOGAT". De asemenea cumperi băutură pentru orice persoană există în bodegă şi ţi se pare că te consideră cea mai atractivă şi deşteaptă persoană.

Deja devii invincibil. Este stadiul în care poţi provoca pe oricine. Nu ai teamă că poţi pierde lupta deoarece eşti „DEŞTEPT" eşti „BOGAT" şi eşti foarte „ATRACTIV" în comparaţie cu ceilalţi.

După asta poţi dansa pe masă, poţi dansa cu paharul plin pe cap, cu ţigări, băgate aprinse în urechi şi nas: poţi să jigneşti pe toată lumea; nimeni nu se va certa cu tine; te vor aplauda şi asta pentru că te consideri „INVIZIBIL".

Mai este puţin şi nici tu nu mai realizezi ce faci, nu ştii cum ai ajuns acasă, nu ştii dacă ai jignit pe cineva, nu ştii ce ai făcut cu banii.

Îţi este ruşine de tine, nu întrebi pe nimeni nimic şi stai cu frica în sân să nu te ia cineva la întrebări pentru ce ai făcut - iar tu eşti mut.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Eşti un îngeraş, eşti curat ca lacrima, nici usturoi nu ai mâncat şi nici gura nu-ţi miroase.

Dar vai de tine; eşti pe malul prăpastiei, dacă nu vei lua bună hotărâre de a renunţa la alcool eşti deja pierdut tu ca persoană dar şi sufletul tău este vândut necuratului.

În ultimul stadiu care îl face beţivul e şi mai periculos ca şi atunci când am pune benzină pe un foc aprins, este atunci când crede că se va cuminţi şi îşi face jurăminte: „Jur că nu mai beau". Jurământul nu este lăsat de Dumnezeu ci este de la diavol şi în loc de îndreptare, prăpastia se apropie.

Deci mare grijă, luaţi o cărticică de rugăciune, luaţi un acatist, citiţi-le o dată, n-o să vă stea mintea acolo, cel necurat lucrează, citiţi de două ori , de „n" ori şi veţi fi salvaţi.

Şi astea toate, apar din anturaje unde li se pare că te aşteaptă fericirea, salvarea ta dintre problemele grele prin care treci.

Pentru unii această „fericire" este intrarea într-un anturaj rău famat dar care te acceptă aşa cum eşti deşi nu-ţi înţelege zbuciumul sufletesc, pentru alţii este refugiul în desfrânare, însă pentru cei mai mulţi dintre tineri această fericire este alcoolul sub forma unei chindii a unei băute cu gaşca.

Aici în acest grup „gaşcă" veţi găsi tot felul de indivizi, toţi cu „experienţă de viaţă-zero", toţi îţi vor da sfaturi (dar ei nu au fost în stare de nimic în viaţă), toţi te vor lăuda că eşti „cel mai frumos", „cel mai deştept" iar ţie ţi se va ridica mândria la cap şi de aici „dă Doamne bine!!!", ce este mai urât, mai rău, mai împotriva firii şi a legii pentru tine va fi un bun de urmat. Şi vai de tine, călătorule prin viaţă că ai nimerit pe

drumul pierzaniei. De aici probleme, la serviciu, probleme în familie dacă ai, despărţirea de prieteni (cei buni nu cei din anturaj), despărţirea de credinţă, biserică, de sufletul tău care la naştere prin sfântul botez a fost necreştinat.

Vor începe stările de agresivitate faţă de cei din jurul tău, jignirile, certurile pe nu ştiu ce motive care a doua zi te vor face să-ţi fie ruşine.

Dacă nu te vei trezi şi nu vei medita la toate acestea, va urma depresia şi nu mai rămâne decât un pas până la apariţia gândurilor de sinucidere.

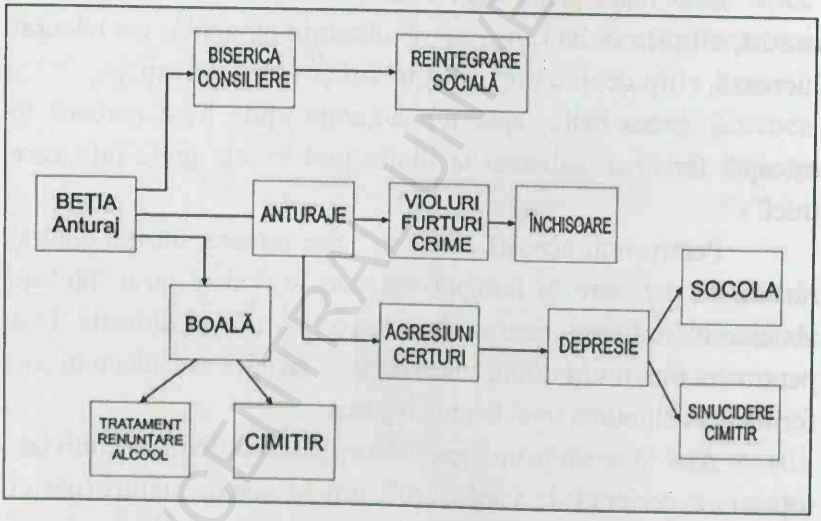

V-am făcut această schiţă cu toate variantele cele mai bune dar şi cele mai rele în care poate ajunge un om datorită acestui păcat mare de moarte ce este „BEŢIA".

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Şi pentru ce s-a ajuns aici? Din adolescenţă când începând să consumi alcool ţi se pare că ai succes mai mare la fete, ţi se pare că eşti mai „Făt Frumos" decât colegii tăi sau poate fără voia ta ai fost crescut într-un mediu în care alcoolul era în loc de ceai.

Dumnezeu ne-a făcut pe toţi la fel, ne-a dat aceleaşi şanse de viaţă şi atunci mă întreb şi vă întreb nu-i oare păcat pentru „îmbuibarea trupului cu alcool" să ajungem în situaţiile prezentate în schemă.

Eu cred că da, totul este făcut de Dumnezeu şi dat nouă ca se ne putem bucura în viaţa asta trecătoare pe Pământ, dar totul trebuie consumat cu moderaţie, peste tot va trebui să existe un echilibru şi atunci ne vom putea prezenta bucuroşi în faţa „Dreptului Judecător", la Sfânta Judecată.

Înţeleptul Solomon a scris în cartea proverbelor: *„Cine umblă cu înţelepţi se face înţelept, dar cui îi place să se însoţească cu nebunii o duce rău".*

Nimeni să nu creadă că este puternic şi că va merge doar o dată şi apoi va putea să existe anturajul păcătos.

De aceea, tu să umbli pe calea oamenilor de bine şi să ţii cărările celor neprihăniţi! Căci oamenii fără prihană vor locui ţara, şi oamenii neîntinaţi vor locui în ea; dar cei răi vor fi nimiciţi din ţară, şi cei necredincioţi vor fi smulşi din ea.

Şi apoi dacă vei zice că eşti puternic şi că nu te laşi influenţat de anturaj, să fii puternic de la bun început şi să nu te laşi să mergi acolo.

BCU "MIHAI EMINESCU" LIBRARY

Dacă însă eşti slab de la început să nu te înşeli, crezând că va fi apoi mai uşor să te eliberezi odată prins în patimile care sunt în acel anturaj.

Ceea ce spune cineva cu privire la puterile lui proprii seamănă cu afirmaţia unei peşte, care a văzut momeala din cârligul pescarului, este conştient că poate fi prins, dar totuşi merge şi muşcă, crezând că apoi îşi va putea singur elibera gura din cârlig.

Dacă nu a avut putere de voinţă să nu muşte, cu atât mai mult nu va avea putere să se elibereze.

Să nu se lase înşelat de firea lui păcătoasă căci aşa au păţit toţi cei care au fost prinşi în patimile beţiei, drogurilor, imoralităţii şi orice altă patimă.

Dar poate prietenul tău va obiecta că uite şi Daniel şi Iosif şi alţi oameni ai lui Dumnezeu au fost pentru anumite perioade ale vieţii lor în anturaj păcătos, dar totuşi au rămas credincioşi lui Dumnezeu şi s-au păstrat curaţi.

Da, este adevărat, dar nimeni din acei oameni nu a mers conştient ca beţivul în acel anturaj. Şi unul şi altul au fost vânduţi ca nişte robi. Dacă ar fi fost alegerea lor nu ar fi mers niciodată în ţările în care au ajuns să fie robi şi în care odată ajunşi, i-au rămas credincioşi lui Dumnezeu.

Tot înţeleptul Solomon a mai spus: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe înţelepciunea ta! Recunoaşte-l în toate căile tale, şi El îţi va netezi cărările".

Nu te socoti singur înţelept; teme-te de Domnul şi abate-te de la rău. Aceasta va aduce sănătate trupului tău şi răcorire oaselor tale.

BCU ASOCIATIA UNIVERSITY LIBRARY

În continuare am să vă relatez povestea unui om pe nume „Z" din Cluj care a ajuns în stradă din cauza unei vieţi dezorganizate, din cauza familiei şi a anturajului. Acum la bătrâneţe, e convins că nu prea mai are ce să facă pentru a-şi câştiga existenţa, aşa că apelează la mila oamenilor.

Mulţumeşte fiecărui trecător care-i dă câţiva bănuţi. „Nu ştiu cum să le mulţumesc mai frumos că doar nimeni nu e obligat să-mi dea şi viaţa e grea. Mai demult făceam în două ore, două, trei sute de lei, acum trebuie să stau pentru banii ăia o zi întreagă. Nu mai au oamenii aşa bani. E mai grea viaţa pentru că toate se scumpesc mereu".

Prima dată benzina, pe urmă curentul. E de ani de zile afară, de atât de mulţi că nu le mai ştie numărul.

A dormit pe stradă, în tomberoane, în corturi improvizate sau mai nou în adăposturi, unde îşi poate asigura un minim de igienă. „Am stat aici la ghena de gunoi, o ghenă dublă.

Îl cunoşteam pe omul de serviciu. În spate era o încăpere goală. Nu se simţea mirosul gunoiului şi nu se simte că se usucă pe parcurs. I-am dat de băut omului de serviciu să mă lase acolo. Şi-a făcut un obicei din treaba asta. În loc să meargă să mătură, să îşi facă treaba lui venea direct la mine „Vasilică, scoală-te că-i ziuă!" Eu deja mă căutam de 5 lei că aşa l-am obişnuit. Îmi spunea că bea numai votcă. Eu îl sponsorizam".

Domnul „Vasilică Z" a avut de mic parte de experienţe neplăcute. Părinţii lui s-au despărţit de când era copil, iar el a rămas cu mama care îl bătea frecvent.

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Prietenii îi erau singurul refugiu, numai că anturajul în care se învârtea nu era unul tocmai bun.

La şcoală a avut note bune, spune el. Pe clasa a şasea însă nu a mai vrut să mai înveţe şi a rămas repetent.

A urmat apoi o şcoală profesională la Bucureşti într-o clasă specială. „Piciorul acesta a fost paralizat la vârsta de doi ani şi mergeam foarte rău. Nu călcam cum trebuie, dar după cinci operaţii am reuşit să umblu normal. Am fost la o şcoală pentru infirmi la Bucureşti apoi m-am transferat la Oradea. Eu de meserie sunt strungar. Mi-a plăcut strungăria dar bineînţeles umblam mai bine decât acum în tinereţe. Nu m-am temut să stau opt ore în picioare, din contră, dacă avea vreun coleg o problemă, îi făceam şi schimbul lui, povesteşte băiatul. Prima infracţiune a săvârşit-o la 18 ani. „Tot petreceam seara într-un bar de lângă gară. Într-o noapte un prieten care avea o mătuşă în Dej mi-a zis să mergem până acolo. Când am ajuns acolo, mergem la mătuşă-sa, noi consideram că suntem în vizită.

Am fost foarte rău primiţi: Iar mi-ai adus vagabonzi pe cap? i-a spus. Când am auzit, am ieşit. Ploua, era o ploaie torenţială. Eu întrebam lumea pe unde să o iau spre gară. Şi cum trec pe lângă o alimentară, văd o bicicletă rezemată de un perete, lângă uşă. Când am văzut bicicleta am zis: Cu asta ajung mai devreme, nu mă mai ciuruie atâta ploaia asta.

Am luat-o cu intenţia de a o abandona la gară. M-am suit pe ea şi am început să pedalez. Eram, când pe un trotuar, când pe altul. Şi un echipaj de miliţie care îşi făcea rondul pe acolo, m-a observat. Mă opreşte.

-Uite domnule care e treaba. Eu nu sunt de aici. Am venit cu unu şi s-a certat cu mătuşă-sa.

-Am înţeles dar dacă tu nu eşti de aici ce faci cu bicicleta asta? Ai adus-o din Cluj?

-A adus-o dracu! Omul beat şi copilul, spun adevărul. Am găsit-o acolo la o alimentară şi am zis că ajung mai repede cu ea, pe ploaia asta. Nu o luam cu mine, o lăsam la gară", rememorează V.Z.

Miliţianu nu a fost impresionat de mărturisire şi l-a dus la sediu, unde în scurt timp a sosit şi proprietarul bicicletei, pentru a face reclamaţie.

„Am început să mă trezesc din beţie şi să înţeleg în ce situaţie mă aflu". A primit un an şi patru luni de închisoare.

„Asta a fost un caz mai serios să zic aşa. Cu asta am început. Nu te ţinea toată pedeapsa acolo, te trimitea la penitenciar la lucru. De acolo am aterizat în Dobrogea la Medgidia. De la Medgidia la Caracal.

Din Dobrogea am fost în Deltă la tăiat stuf. Acolo am prins o amnistie, sau cum îi zice. Deci puteam face rele, calculat. Cea mai mare pedeapsă pe care am primit-o a fost de doi ani şi jumătate. Nu stăteam mai mult de o lună afară şi iar eram la închisoare. Acolo m-am obişnuit şi nu mă simţeam bine afară. Efectiv tinereţea acolo mi-am petrecut-o, până m-am copt puţin la minte şi am văzut că nu e prea bine", spune cu regret domnul V.Z.

A lucrat apoi ca strungar pe la diferite intreprinderi dar era tot mai dificil să se angajeze din cauza cazierului.

BCU "ASOCIAŢIA PAUL LUCIAN" LIBRARY

A fost căsătorit cu o „gospodină excelentă, cu multe calităţi", care avea două fete din prima căsătorie.

Soţia lui avea probleme cu băutura, fugea de acasă. Mergea la cumpărături şi nu o mai vedeam câteva zile.

„La început mergeam după ea. Recunosc că am şi bătut-o. Ne-am despărţit din cauza alcoolului pentru că beam unul mai mult ca celălalt", spune acesta.

A avut o garsonieră mică în Gheorgheni şi a moştenit trei hecatre de pământ de la rudele din partea tatălui la Borşa. A vrut să se mute la ţară.

„Am vrut să îmi găsesc liniştea. Uite cum am făcut o prostie foarte mare: mi-am vândut prima dată garsoniera. Momentan nu am realizat ce-am făcut.

Banii s-au dus cu prietenii... repede.

Cât aveam bani eram aşteptat ca un lider în crâşmele pe care le frecventam. Pe rând prietenii de pahar care mă ajutau să-mi termine banii mă invitau la ei acasă prezentându-mă ca pe un DOMN".

A vândut şi moştenirea, dar şi atunci prietenii, anturajul din care făcea parte, au fost lângă el şi l-au ajutat să termine repede „banii" ca nu cumva să-i piardă.

Amintiri plăcute nu prea are. E fericit când are bani. Atunci chiar că ai de toate. „Uite că şi acum cu banii pe care-i câştig 20-30 lei îmi iau ţigări, o cafea, de mâncare nu prea îmi iau. Cu bucuriile mă întâlnesc mai rar. Bucuriile mele sunt când am animale în jurul meu sau păsări sălbatice. Mi-s dragi tare toate animalele dar cel mai tare apreciez câinii. Am şi prieteni dar întotdeauna mă trădează", este de părere V.Z.

BCU CLUJ / BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

Nu îşi doreşte bucurii imposibile pentru viitor. Vrea să fie cald cât mai mult timp pentru a putea sta afară şi un câine.

Până atunci îi ţine companie un porumbel „El stă lângă mine şi după ce se satură. Cu ciocul lui strâmb. Trebuie să îi fac pâinea bobiţe că le ia mai uşor. Până mănâncă el o bobiţă, ceilalţi mănâncă zece.

E singurul care nu mă trădează. Regret că nu am făcut asta când eram mai tânăr".

V-am dat acest exemplu pentru a vă lămuri că în anturaj nu văd nicio parte pozitivă decât negativă.

Când eram tânăr am avut şi eu parte de anturaj cu nişte prieteni din cartier şi colegi de serviciu dar bineînţeles că era destul de urât, adică mie personal acum mi se pare că sună total a nesimţire fără limite.

Am ales să scriu despre asta pentru că azi întâlneşti des „anturaj" şi pentru că eu personal am trecut prin asta.

Dacă nu eşti băgat până în gât în anturaj, poţi să ieşi sigur, dacă îţi dai seama la timp, că dacă e prea târziu nu mai poţi ieşi şi regretele sunt mari.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 5
Urmări, exemple, de la păcatul „beţiei”

Sărbătoarea ţinută de creştinii ortodocşi „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul” este o sărbătoare tristă, dumnezeiască. Ea ne arată cât de mult rău pot să facă oamenii atunci când îşi pierd minţile şi asta din cauza beţiei. Beţia ca şi alte situaţii pe care nu le sesizăm, în care se întâmplă la fel; drogurile, mânia şi desfrânarea, strică minţile, încât omul nu mai e în stare să gândească.

Evanghelistul Ioan care-i îndemna pe oameni să se pocăiască „Pocăiţi-vă căci împărăţia cerurilor este aproape” îl critica virulent pe Irod Agripa, învinuindu-l că trăieşte într-un păcat greu, acela de a fi luat de soţie, pe Irodiada, soţia lui Filip, fratele său aflat încă în viaţă. Potrivit legii evraice era o preacurvie care se pedepsea cu moartea ambilor păcătoşi. De asemenea îl mustră pe Irod pentru toate relele pe care le făcuse. Acesta dă ordin ca Ioan să fie întemniţat chiar dacă îl considera omul lui de bază.

Dar faptul că era împotriva lui Irod de a trăi cu Irodiada şi frica ca norodul să nu se revolte pentru că l-au închis pe Ioan care era considerat un bărbat drept şi sfânt i-au determinat pe aceştia să facă ceva să scape de el.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Irod prăznuindu-şi ziua, a dat un ospăţ boierilor săi, mai marilor oastei şi fruntaşilor Galileii. Atunci fata Irodiadei a intrat în ospăţ, a jucat şi a plăcut lui Irod şi oaspeţilor lui. Irod fiind beat a zis fetei: „Orice-mi vei cere, îţi voi da, fie şi jumătate din împărăţia mea".

Fata a ieşit afară şi a întrebat-o pe maică-sa ce să ceară iar Irodiada i-a spus să ceară capul lui Ioan Botezătorul.

Împăratul s-a întristat, dar din pricina jurămintelor sale şi al alcoolului consumat a poruncit să i-l dea.

După decapitarea sfântului temându-se că acesta ar putea învia dacă trupul ar fi fost îngropat alături de cap, Irod a dat ucenicilor săi trupul sfântului care a fost îngropat în Sevastia. Capul a fost îngropat de Irodiada în curtea sa la mare adâncime.

Din anul 1204 o parte din capul Sfântului Ioan Botezătorul a fost adus în Franţa, fiind aşezat într-o bisericuţă din Amiens , unde se află şi astăzi.

Aceasta este încă o mărturie vie a urmărilor beţiei şi desfrânării, urmări care le întâlnim aproape în fiecare zi în timpurile pe care le trăim.

***

„În nori de fum, vin roşu mult şi bun" Eminescu alături de Caragiale, Slavici şi Grigore Manolescu purtau discuţii toată noaptea. Dimineaţa pleca la redacţie.

Suferea de insomnie, era extenuat, bea multe cafele, nu mânca, avea dureri de cap, era nervos. Face prima criză de nebunie.

Prietenii fac chetă şi-l internează în sanatoriu la Viena.

Până s-a însănătoşit Eminescu şi s-a întors în ţară Veronica Micle şi-a găsit refugiu în literatură, muzică, activităţi sociale.

Întors în ţară, Eminescu,bate la uşa lui Maiorescu pentru a-i spune că vrea să se căsătorească cu Veronica Micle.

Răspunsul lui Maiorescu a fost categoric: „Dar Eminescule dragă, asta înseamnă autocondamnarea dumitale la o viaţă de privaţiuni dureroase.

Eminescule, iartă-mă te rog, de sfâşierea de care ştii că ţi-o pricinuiesc, dar aceea pe care ţi-ai ales-o drept tovarăşă de viaţă nu merită această cinste... n-o merită. Înainte de dumneata a fost... prietena altora, a fost şi a lui Caragiale. A avut-o şi el. Mi-a mărturisit chiar el".

Eminescu şi-a dus mâna la gură a zis „Canalia!" apoi a plecat (paginile au fost publicate în 1937, *Din pragul apusului. Gânduri-Amintiri).*

Aflând toate acestea, Eminescu n-o acuză de nimic pe Veronica, ci o cere în căsătorie. Nu s-au căsătorit niciodată.

În noaptea de 3 spre 4 august 1889 clopotele au bătut funebru la Mănăstirea Văratec.

Maica Fevronia Sârbu (poeta Veronica Micle) decedase în urma înghiţirii cu premeditare a unei sticluţe cu arsenic.

Trecuse o lună şi ceva (15 iunie 1889) de la moartea lui Eminescu, iar depresia profundă îi cernuse viaţa şi sufletul.

***

Un caz cutremurător s-a întâmplat în ajunul Anului Nou 2015 când preotul ortodox de la biserica Aurel Vlaicu din comuna Avrameni şi-a omorât tatăl în bătaie.

BCU "SINCAI-PAN" UNIVERSITY LIBRARY

Marele consumator de băuturi alcoolice preotul ortodox Daniel Andricioaiei era părăsit de preoteasă de câţiva ani.

Continua să locuiască cu tatăl său. Se îmbătau şi se băteau ameninţându-se reciproc cu moartea. Crima s-a produs în prag de Anul Nou, fiul Daniel omorându-şi tatăl.

După ce l-a omorât, a continuat vreme de alte patru zile să doarmă cu mortul în casă.

Şi poate nu se ajungea aici dacă cei de la nivelul Protopopiatului Săveni şi ai Mitropoliei Iaşi cunoscând că preotul este cu sufletul vândut diavolului din cauza consumului abuziv de alcool ar fi căutat să-l ajute într-un fel sau ştiind că este părăsit de nevastă în această situaţie nu mai avea voie să slujească.

Nu noi trebuie să căutăm cauzele producerii acestui eveniment ci noi trebuie să vedem la ce suntem expuşi atunci când facem abuz în consumul de alcool şi care sunt urmările.

În cazul de faţă o tinereţe pierdută, familie pierdută, o viaţă pierdută. Diavolul şi-a atins ţinta şi-a mai câştigat un adept.

Călugărul beţiv

Trăia odată în Muntele Athos un călugăr, care locuia în Karges. El bea şi se îmbăta în fiecare zi, scandalizând pelerinii.

În cele din urmă a murit şi acest lucru i-a uşurat pe o parte dintre credincioşi, ei mergând şi spunându-i încântaţi părintelui Paisie Aghioritul că s-a rezolvat în cele din urmă această problemă uriaşă.

Părintele Paisie, le-a răspuns că el ştia despre moartea călugărului fiindcă a văzut un batalion de îngeri care au venit să ridice sufletul acestuia.

Pelerinii au fost uimiţi, iar unii au protestat şi au încercat să-i explice mai bine părintelui despre cine este vorba, gândindu-se că bătrânul nu a înţeles.

Stareţul Paisie le-a explicat însă: „Acest călugăr s-a născut în Asia Mică, pe vremea când turcii încă mai adunau toţi băieţii din locurile luate în stăpânire. Ca să nu rămână fără el, părinţii îl luau cu ei la seceriş şi ca să nu plângă şi să-i lase să muncească, îi puneau „saki" în lapte ca el să doarmă. Prin urmare, el a crescut şi a ajuns alcoolic fără voia lui. La un moment dat a găsit un bătrân care i-a spus să facă metanii şi rugăciuni în fiecare noapte şi s-o implore pe Fecioara să-l ajute să scadă câte un pahar din băutura lui zilnică.

După un an a reuşit, cu pocăinţă şi luptă să ajungă de la 20 de pahare de băutură la 19 pahare. Lupta a continuat pe parcursul anilor şi în cele din urmă a ajuns la 2-3 pahare, din care el tot se îmbăta. Lumea a văzut, de-a lungul timpului, un călugăr alcoolic care scandaliza pelerinii, dar Dumnezeu a văzut un luptător, care a dus o bătălie lungă pentru a reduce patima sa".

Cât de frumos, se adresa părintele Dimitrie Trihenea (1909-1985), singurul român care a fost vreodată stareţ la una din cele 20 de mănăstiri athonite, creştinilor care-l ascultau propovăduindu-i să se roage mai mult să se împace unul cu altul şi să fugă până la moarte de aceste păcate cumplite,

necredinţa, uciderea de copii, desfrânarea şi beţia care stăpânesc astăzi în lume.

De vor face aşa, vor primi îndoit dar de la Dumnezeu şi mântuirea sufletului.

Era un adevărat român chiar dacă era plecat de mic copil din ţară, părintele l-a contactat personal în martie 1976 pe Nicolae Ceauşescu şi întâlnindu-l la Atena, (acesta era venit în Grecia într-o vizită oficială); vorbind în numele a trei provincii româneşti reprezentate în Sfântul Munte-Moldova, Basarabia şi Transilvania, i-a cerut lui Ceauşescu să-şi folosească toată influenţa pe lângă guvernul grec pentru a permite venirea mai multor monahi români, care să ducă mai departe viaţa monahală în Athos. Aşa cum s-a dovedit ulterior, apelul a fost ascultat, primul beneficiar al reînnoirii obştii fiind Schitul Prodromu care a primit şi un tractor, aflat în funcţiune până astăzi.

Sfătuind credincioşii români să fugă de păcatele de moarte, subliniind „BEŢIA" părintele arhimandrit fiind plecat în munte de la vârsta de 9 ani spunea: „O Românie, ţara mea! Să rămâi în veci statornică în credinţă şi iubitoare de Hristos! De vei face aşa, nici un neam nu te va robi şi vei fi cinstită pe pământ şi vei afla mila şi iertarea în ziua cea mare a judecăţii pe care o aşteptăm".

***

Un grav accident de circulaţie s-a produs în dimineaţa zilei de 1 ianuarie, pe drumul E 85.

Doi tineri au plecat de la o pensiune unde sărbătoriseră schimbarea anului şi neadaptând viteza la condiţiile de drum cu

mâzgă, la o curbă la dreapta şoferiţa a pierdut controlul volanului intrând într-un capăt de pod.

Atât şoferiţa cât şi partenerul aflat pe scaunul din dreapta au rămas blocaţi în maşină fiind necesară intervenţia celor de la descarcerare.

Cu greu au fost scoşi, tânăra decedase deja iar tânărul a decedat la spital. Ambii consumaseră băuturi alcoolice. Unde duce alcoolul, drumul spre casă, spre viaţă, spre un viitor s-a întrerupt fiind deviat spre cimitir.

Şi nu puţine sunt asemenea cazuri. După producerea deceselor prin accidente provocate de consumul de alcool, România se află pe locul 9 în Europa şi pe locul 29 din 168 de ţări analizate.

La nivel global fiecare al zecelea accident auto soldat cu decese este legat într-un fel sau altul de alcool.

Circa 30.000 de oameni din UE mor anual în accidente rutiere, iar consumul de alcool este în cele mai multe cazuri, cauza care duce la producerea lor.

Unii dintre şoferi se gândesc că o cantitate moderată de alcool nu este periculoasă, nici măcar atunci când se află la volan. Şi nu îşi dau seama care pot fi consecinţele acestui act.

E foarte bine ca înainte de a face acest gest, să stai un pic să te gândeşti pe cine ai mai drag: mamă, tată, frate, soţie, copii, care te aşteaptă acasă şi dacă-i iubeşti cu adevărat vei renunţa la acel pahar, otravă care te poate nenoroci.

Am să vă relatez în continuare cazul unui tânăr de 20 de ani la care o zi normală de lucru terminată la o bere cu colegii de serviciu s-a transformat într-un adevărat coşmar.

BCU BUCUREŞTI UNIVERSITY LIBRARY

În urma unui accident rutier, băiatul a ajuns în stare critică la spital. Urma să moară din cauza rănilor foarte grave.

Totuşi Dumnezeu i-a dat o nouă viaţă dar şi o luptă de purtat. Cristinel, aşa îl cheamă, suferă de tetrapareză spastică, o boală cumplită care îl ţine imobilizat la pat de un an. Deşi nu îşi mai poate folosi mâinile sau picioarele aşa cum o făcea înainte, îşi foloseşte sufletul. Şi speră... crede în Dumnezeu şi în oamenii care l-ar putea ajuta să meargă din nou, să simtă, să zâmbească, să trăiască o viaţă normală.

Totul s-a întâmplat într-o fracţiune de secundă. A băut berea, s-a urcat la volan şi a plecat spre casă, nu ştie cum de i s-a putut întâmpla.

Era deasupra pasajului Băneasa şi a intrat în coliziune cu un autobuz RATB. Din acel moment nu a mai ştiut nimic timp de două luni.

A văzut negru în faţa ochilor, a văzut alb, era ceva mare, imens, alb care parcă nu se mai oprea. În secundele următoare auzea claxonare, sirene de ambulanţă, şoferi nervoşi.... Pentru Cristinel atunci, practic i s-a tăiat filmul.

A trebuit să stea două luni la terapie intensivă, iar mama lui disperată s-a rugat zi şi noapte lui Dumnezeu pentru o minune. În urma unui RMN a aflat că este paralizat de la piept în jos.

Acum Cristinel are noroc de mama lui care îl hrăneşte, îl schimbă şi îi este alături în momentele grele. Tatăl lui este singurul care lucrează în casă, iar banii nu le ajung pentru medicamente, fizioterapie şi restul celor necesare pentru recuperare.

Privindu-l pe Cristinel mă gândesc, ce bine era dacă la terminarea serviciului nu se lua după colegi şi pleca acasă, poate scăpa de acea clipă neagră care-l urmărea. Şi el regretă mult, nu vrea să mai audă măcar pronunţându-se cuvântul „BERE" şi se roagă lui Dumnezeu şi aşteaptă poate că va veni din nou ziua în care va avea iar o viaţă normală.

Dar alcoolul nu duce numai la accidente rutiere, ci îl transformă pe om într-un monstru, iar ceea ce face este aproape de necrezut.

De la consumul de alcool avem taţi violatori, unchi violatori, indivizi fără niciun Dumnezeu, avem bătrâne batjocorite, copii agresaţi.

Aşa se face că numai în acest an în România au fost abuzaţi sexual peste 100 de copii.

O fată pe nume Roxana fiind invitată de prietenul ei în faţa casei lui să mai stea de vorbă, după ce în prealabil consumase alcool împreună cu un alt tânăr, au băgat-o în casă cu forţa şi au violat-o şi supus la perversiuni sexuale.

Copila nici nu-şi imagina ce avea să urmeze.

Şi ce este mai grav, că la toate aceste acte barbare sunt incluşi minori şi adolescenţi.

Un grup de băieţi din Ceadân-Lunca după ce au consumat băuturi alcoolice au sechestrat o tânără din aceiaşi localitate timp de 2 zile şi au supus-o la perversiuni sexuale şi viol.

Printre făptaşi erau şi minori.

Un adolescent de 16 ani după ce a consumat băuturi alcoolice şi-a ucis bunicul lovindu-l cu un topor în cap.

Deci vedeţi unde duce consumul excesiv de alcool?

BCU "MIHAIL EMINESCU" UNIVERSITY LIBRARY

Consumul excesiv de alcool este corelat în 80% dintre cazurile de sinucidere, 50% din crime, 30% dintre accidentele rutiere fatale şi 15% dintre cazurile de înec. Unul din trei cazuri de divorţ şi unul din trei cazuri ale molestării de copii se întâmplă din cauza consumului de alcool.

Cazurile care au şocat opinia publică au fost provocate de alcool. În cazul celor mai cutremurătoare omoruri, alcoolul a jucat cel mai important rol.

Un prim-procuror dintr-un judeţ din nordul ţării mi-a relatat următoarele:

Din anul 2008 de când lucrează pe aceste tipuri de infracţiuni, întotdeauna a existat alcoolul ca factor principal în cazurile de omor.

Aproape toate uciderile au avut loc după ce părţile implicate, atât inculpaţii, cât şi victimele, au consumat alcool în cantităţi mari şi sub diferite amestecuri (veghes, tun, combinaţie de care am vorbit într-un alt capitol).

Un alt motiv pentru care se ajunge la crimă este promiscuitatea, când o persoană de sex feminin are relaţii de concubinaj cu doi sau mai mulţi bărbaţi şi aici ne-a relatat un caz când s-a petrecut un omor între doi bărbaţi, ambii având relaţii cu aceiaşi femeie. Între cei doi, pe fondul consumului de alcool, a avut loc o altercaţie şi s-a ajuns la omor calificat.

Dar una din cele mai multe cumplite crime produse în urma consumului de alcool s-a petrecut în 2009 când un bărbat a fost decapitat cu un topor.

Există situaţii când se poate muri şi dintr-un singur pumn. Un astfel de caz a fost când victimei i s-a aplicat o lovitură cu piciorul şi i s-a produs o ruptură de splină.

Ea a fost târâtă în spatele casei, unde a fost lăsată să zacă peste noapte cu pieptul şi abdomenul gol, sprijinit de perete. Dacă era dusă la un medic poate supravieţuia, însă faptul că a fost abandonată, a indicat intenţia de a ucide.

Un alt caz relatat este al unui boschetar omorât de semenii săi după ce cu toţii au consumat alcool. Bărbatul a fost tâlhărit şi bătut pentru o bicicletă şi nişte sârme de cupru pe care le avea la el.

Alt caz este cel al lui Cristian Huban din Satu Mare. El a fost ucis în bătaie în luna iulie 2010. A fost omorât de doi tineri, după ce toţi trei au consumat alcool în cantităţi mari.

Cei doi l-au bătut până ce şi-a dat duhul după care l-au ascuns în spatele curţii, lângă o anexă. Bărbatul a fost găsit de către cumnatul lui după 10 zile, în stare de putrefacţie în curtea casei.

Din aceste câteva exemple ne putem da seama la pericolul la care sunt expuşi cei care consumă în mod excesiv alcool.

Oriunde este alcool mai mult şi dracul îşi face loc acolo. Şi ce-i mai grav atunci când ambii parteneri consumă alcool, acolo totul este pierdut, minunile pot să apară în orice clipă.

Avem cazul lui Marius Ţugui care în seara de 26 iulie împreună cu soţia sa Agafia mai mare cu doi ani decât el au

consumat împreună jumătate de litru de alcool sanitar diluat cu apă.

A doua zi dimineaţă pe fondul stării de ebrietate, cei doi soţi au început să se certe în prezenţa nepoţelului lor de şapte ani, din motiv că femeia nu ar fi vrut să-i facă de mâncare.

După ce a primit o lovitură cu piciorul, victima a căzut pe podeaua casei, fiind în continuare agresată predominant în zona capului, inculpatul lovind-o cu pumnii şi cu obiecte contondente. Când Ţugui Agafia nu a mai reacţionat, inculpatul a tras-o de păr până în locul unde se află patul (1,5-2m), a aşezat-o pe pat, dar observând că victimei îi curgea sânge din gură i-a cerut nepotului său să-şi anunţe mama.

La faţa locului au ajuns imediat organele de poliţie, medicul legist care au constatat decesul iar victima avea o alcoolemie de 2,75 la mie în momentul decesului.

Dar alcoolul este şi un depresiv. El poate face ca o persoană deprimată să se simtă şi mai rău.

Băutura însăşi poate cauza stări depresive.

Dacă cineva motivează că are nevoie de băutură pentru a ieşi dintr-o stare depresivă, s-ar putea să fie un semn de alcoolism.

Alcoolul este un hipnotic sedativ care induce depresia sistemului nervos central, dând consumatorului o stare de relaxare.

Se zice că oamenii beau de supărare sau că îşi îneacă amarul în alcool, dar specialiştii au demonstrat că de multe ori, nu starea de depresie este cauza consumului de alcool ci dimpotrivă, depresia poate fi un rezultat direct al excesului de

alcool iar această corelaţie este adesea neglijată de medici şi prea puţin cunoscută de către public.

Când ai devenit „alcoolic", eşti adesea prost dispus. Şi atunci ai putea fi tentat să spui „Păi, beau mult fiindcă sunt deprimat". S-ar putea să fie şi aşa, dar e mult mai probabil ca, „de fapt să fi deprimat pentru că bei mult".

Dramaturgul Eugen Ionescu trecând prin nişte crize mari de depresie devenise alcoolic. Iată ce scria el într-unul din jurnalele sale, în care uitarea de sine este provocată de pierderea memoriei, provocată la rândul ei de beţia alcoolică: „N-am ştiut să uit de mine. Ca să uit de mine, ar fi trebuit să uit nu numai de propria mea moarte, ci să uit totodată că cei pe care îi iubim mor şi că lumea are un sfârşit. Ideea de sfârşit mă înspăimântă şi mă scoate din minţi.

Cu adevărat fericit n-am fost decât când eram beat. Din păcate alcoolul ucide memoria şi n-am păstrat, din euforiile mele decât nişte amintiri înceţoşate", sau: „Fericit nu eram decât beat. Din păcate, a doua zi uitam aproape tot, nu mai aveam habar din ce fusese făcut acel soi de fericire", sau: „Frica asta cumplită, panica asta. La căderea nopţii năvăleşte peste mine. Doresc singurătatea, nu o pot suporta. Băutura îmi lipseşte. Un pahare e de ajuns ca frica să dispară".

Depresia se tratează cu foarte multă răbdare, cu dragostea celor dragi, cu ajutorul unui medic specialist dar şi cu foarte multă voinţă.

Dacă tu nu crezi în tine şi nu îţi dai o şansă către viitor, nu o face nimeni în locul tău, nu pentru că nu vrea ci pentru că nu poate.

De cele mai multe ori dacă depresia nu se tratează şi se continuă cu alcool se poate ajunge la o formă nedorită de nimeni, suicidul, care reprezintă acţiunea unei persoane de a-şi cauza propria moarte.

Metodele cele mai comune sunt: spânzurarea, otrăvirea şi armele de foc. Anual pe glob se sinucid între 800.000 şi un milion de oameni, aceasta fiind a zecea cauză la nivel mondial.

Procentajul este mai mare la bărbaţi decât la femei, bărbaţii reprezentând o probabilitate de sinucidere de trei până la patru ori mai mare în comparaţie cu femeile. Tentativele de suicid cel mai des întâlnite sunt la tineri şi la femei. În fiecare an au loc între 10-20 milioane de tentative de suicid non-fatale.

Unul din cei mai cunoscuţi actori de pe planetă Robin Williams trecând printr-o depresie nu s-a oprit decât la final „SINUCIDEREA".

A adus bucurie milioanelor de familii, pe care le-a strâns în faţa televizoarelor, vorbindu-le în limba universală a râsului, a exuberanţei şi a căldurii sufleteşti. A dat viaţă fără de moarte oricărui personaj de pe Pământ, din spaţiu, ori din lumea desenului animat pe care la interpretat vreodată. A fost tată, profesor, scriitor, extraterestru, exponat însufleţit de muzeu, Popeye Marinarul, şi a făcut o lume să râdă cu talentul său inegalabil de actor şi improvizator.

Însă omul care oferea lumii încântare pură se lupta cu o depresie gravă şi urma un program în 12 paşi care să-l ajute să stea departe de droguri şi de alcool.

Sinuciderea lui Robin Williams, dovedeşte că depresia nu se vindecă cu râsete, şi nici cu averile pe care le-ai adunat în viaţă, ea porneşte din interiorul fiecăruia de cât de mult structura ta fizică îţi permite să îţi găseşti bucuria şi echilibru dincolo de diversele dezamăgiri, dincolo de un context sau altul.

Dacă cineva îţi spune că îşi doreşte să moară, cel mai probabil asta este exact ceea ce simte în acel moment. Minimizarea şi negarea sunt două atitudini care nu au ce căuta în relaţia cu un depresiv. În al doilea rând trebuie să acceptăm realitatea dureroasă, că iubirea noastră nu îl va salva pe cel aflat în depresie iar cel mai bine este să îl motivăm pe cel drag să apeleze la un specialist psiholog, psihoterapeut sau medic psihiatru.

Tendinţa de a rezolva pe cont propriu, învinovăţirea celuilalt pentru că nu mai este aşa cum era, furia la adresa neputinţei lui, toate acestea nu fac decât să înrăutăţească situaţia.

Depresia ar trebui considerată o urgenţă medicală de cei din anturajul şi sau familia unei persoane aflate în suferinţă.

Halucinaţii şi o crimă macabră

O crimă macabră a avut loc în a doua zi de Crăciun pe 26 decembrie 2014 în comuna Tupilaţi, jud. Neamţ. Un bărbat de 52 de ani a ucis cu sălbăticie o vecină de 68 de ani, agresiunea având loc pe fondul consumului exagerat de alcool.

BCU ASTRA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Totul a plecat de la petrecerea zilei de naştere a viitoarei victime, Varvara T., eveniment în timpul căreia s-a băut alcool în neştire, după care agresorul a atacat gazda cu un cuţit de bucătărie până şi-a dat sfârşitul. Conform datelor din anchetă, la petrecere au fost invitaţi Nistor M. de 52 de ani, soţia Teodora de 48 de ani şi câteva vecine.

Varvara T. locuia în casa concubinului ei, petrecerea începând în jurul orei 15:00. S-a băut şi s-a mâncat, s-a râs şi s-a glumit până la lăsarea întunericului când cei mai mulţi dintre musafiri au plecat la casele lor. Au rămas la masă numai viitoarea victimă şi soţii Nistor deoarece concubinul ei a mers şi s-a culcat în altă încăpere.

Cei trei au mai discutat, au mai mâncat şi au mai băut iar la un moment dat au început disputele.

De la discuţii între cele două femei a început cearta bănuindu-se că sărbătorita a fost cea care a făcut pasul de la conflictul verbal la agresiune.

Ca să o convingă pe musafiră că are dreptate, sexagenara ar fi lovit-o pe aceasta provocându-i un cucui, iar în aceste condiţii ar fi fost de datoria lui Nistor M. să intervină. S-au spus vorbe grele, s-au împărţit pumni, după care făptaşul a înşfăcat un cuţit de pe masă şi i-a făcut felul gazdei. A lovit-o de mai multe ori în zona trunchiului şi a gâtului.

Văzând ce se petrece, Teodora N. a mers la o vecină şi a cerut ajutorul. Aceasta din urmă şi-a trimis fiul la locul incidentului, dar victima decedase aşa că nu i-a mai rămas decât să sune la 112.

BCU "CAROL I" - UNIVERSITY LIBRARY

Sosite la faţa locului cadrele de pe ambulanţă nu au mai putut decât să constate decesul.

Victima avea aorta şi carotida secţionate dar şi un mic făraş îndesat în gât, iar capul era desprins aproape complet de trunchi. A fost ceva şocant şi pentru cei de la ambulanţă, care au văzut în activitatea lor destule cazuri.

Agresorul a susţinut că nu-şi mai aminteşte nimic din ce s-a întâmplat, că ar fi fost atacat de o pasăre mare, un vultur şi nu a făcut decât să se apere.

El era pensionar, nu a fost cunoscut cu antecedente penale, dar dacă este vinovat poate primi 20 de ani de închisoare.

Două familii distruse, Varvara T. în mormânt, Nistor M. în închisoare şi în funcţie de rezultatul anchetei s-ar putea să fie condamnată şi soţia lui Teodora M. şi totul de la prea mult alcool.

Pasărea neagră care i se părea inculpatului că îl atacă nu era altul decât diavolul care întotdeauna folosindu-se de consumul mare de băuturi alcoolice îi îndeamnă spre cele mai oribile fapte violuri, crime pentru a mai câştiga un suflet.

Vorba că primele două pahare de vin le bea omul şi de la al treilea se bagă diavolul a fost confirmată şi în acest caz.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul 6
Alcoolul și sănătatea

Alcoolul este un drog care generează o senzație de plăcere imediată care însă este înșelătoare.

El dăunează grav sănătății și ne constrânge să căutăm mereu aceiași plăcere, după un timp creează dependență.

Toate băuturile care conțin alcool în doze mici provoacă un sentiment de veselie, în schimb este diminuat autocontrolul, este redusă capacitatea de evaluare a riscurilor și de autoapărare având efecte negative asupra creierului. El intervine în activitatea centrilor care coordonează echilibrul, percepția, vorbirea și gândirea.

Consumat în doze mici, apare somnolența, scade tensiunea nervoasă și produce anxietate.

La nivel mondial consumul excesiv de alcool este corelat cu 80% dintre cazurile de sinucidere, 50% din crime și 30% dintre accidentele rutiere fatale. Consecințele acestuia nu se reduc doar la aceste cifre, ci este unul dintre factorii negativi în plan social, prin apariția divorțurilor, molestarea copiilor și a altor drame care apar în familie.

Consumul excesiv de alcool poate favoriza apariția cirozei hepatice, este asociat cu cancerul de sân la femei, cancerul esofagului, tensiunea arterială, cancer al faringelui,

laringelui, pancreatita, iar prin distrugerea neuronilor apare demența.

Întotdeauna atunci când este frig suntem tentați să spunem că ne încălzim cu un pahar cu vin sau țuică fie ele chiar și fierte, dar trebuie să evităm astfel de ocazii. *Alcoolul răcește organismul.* Atunci când bem alcool, avem doar senzația că acesta ne încălzește. Total greșit. Acest tip de băutură, indiferent dacă este tărie sau vin, bere, răcește organismul. Circulația sângelui se intensifică în extremități și centrul organismului se răcește.

Singura băutură recomandată din punct de vedere medical este un pahar cu vin pe zi. Alcoolul, prin definiție, este un tonic pentru toate celulele. Cu toate acestea un pahar cu vin, datorită strugurilor și datorită antioxidanților, oferă organismului protecție împotriva bolilor de inimă și chiar împotriva cancerului.

Pentru un băutor de alcool riscul de a deveni alcoolic crește odată cu cantitatea de alcool consumată.

Alcoolul este măsurat în unități. O unitate de alcool corespunde la 10 ml de alcool pur, ceea ce înseamnă aproximativ o jumătate de halbă de bere sau 25 ml de băuturi spirtoase. Un pahar mic de 125 ml echivalează cu o unitate și jumătate de alcool.

În funcție de aceasta putem prezenta mai multe categorii de risc:

• Consumul de alcool cu risc mic – este asociat consumului regulat de 21 de unități pe săptămână pentru

BCU "SPIRU HARET" UNIVERSITY LIBRARY

bărbați sau cel mult 14 unități pe săptămână pentru femei. Acest timp de consum este denumit responsabil.

• Consumul de alcool cu risc moderat – un consum regulat de 22-50 de unități de alcool pe săptămână pentru bărbați, respectiv 15-35 de unități pentru femei este considerat consum periculos. Acest timp de consum dacă este doar pentru o perioadă scurtă de timp nu are influență imediată asupra sănătății dar poate genera anumite riscuri suplimentare: accidente, implicarea în acțiuni violente, comportamente riscante (conducerea sub influența alcoolului).

• Consumul de alcool cu risc mare – consumul excesiv. Consumul de alcool devine nociv atunci când depășește frecvent 50 de unități de alcool pe săptămână pentru bărbați, respectiv 35 de unități pe săptămână pentru femei. Consecințele consumului abuziv de alcool sunt legate de declanșarea unor afecțiuni medicale sau favorizarea riscului de accidente sau crime violente.

Multe din problemele de sănătate care apar ca urmare a consumului nociv de alcool nu sunt semnalate de vreun simptom, ele fiind depistate în stadii grave ale bolii. Aceste afecțiuni pot include:

- Boli cardiovasculare;
- Afecțiuni ale ficatului (ciroze);
- Diferite tipuri de neoplasme (cancerul gurii sau al intestinului);
- Depresii și boli psihice.

BCU "ALEXANDRU IOAN CUZA" LIBRARY

• Consumul de alcool cu risc foarte mare – alcoolism. Consumul de alcool poate determina atât dependența fizică cât și psihică. Alcoolul devine cel mai important aspect din viața celui dependent.

Bărbații nu ar trebui să bea în mod regulat mai mult de 3-4 unități de alcool pe zi iar femeile mai mult de 2-3 unități pe zi.

„Regulat" înseamnă să bea această cantitate zilnic sau în majoritatea zilelor. Este de asemenea recomandat ca atât bărbații cât și femeile să nu consume alcool cel puțin două zile pe săptămână. Depășirea frecventă a acestor limite zilnice de alcool va determina în timp grave afecțiuni fizice și psihice, sănătatea consumatorilor de alcool fiind pusă în pericol de acest obicei nociv.

Discutând din perspectivă gastronomică, vinul consumat la mesele importante și în cantitate moderată îmbunătățește apetitul, crește secrețiile digestive cu stimularea motilității gastrice și în felul acesta ajută la o digestie mai bună a principiilor alimentare ingerate. Pe lângă această acțiune, la nivel psihic vinul prin culoare, parfum, aromă și savoare transmite reacții pozitive, stimulând producerea de endorfine (substanțe benefice) la nivelul creierului.

Consumul vinului în doză moderată și recomandată (cca 210 ml), are efecte benefice din punct de vedere fiziologic, nutrițional și farmacologic.

În urma a numeroase studii a reieșit că vinul are următoarele efecte asupra organismului: ușor sedativ, anestezic, vasodilatator, diuretic, energizant, antialergic,

BCU "ASCLEPIA" UNIVERSITY LIBRARY

stimulant pentru creşterea colesterolului bun (HDL), combaterea eliminării vitaminei C, sinteza şi menţinerea colagenului în pereţii arterelor şi venelor menţinând elasticitatea, permeabilitatea, tonicitatea şi rezistenţa acestora. Poate aceste efecte descrise deja previzionează acceptarea şi utilizarea vinului ca medicament, cu o condiţie clară, să fie consumat cu moderaţie.

Vinul, în cantitate terapeutică reglează echilibrul acido-bazic şi îl menţine în parametri optimi pentru metabolizarea corectă a grăsimilor, proteinelor şi a glucidelor prin vitamina B_2 pe care o conţine.

Acţiunea protectoare asupra mucoasei gastrice se realizează prin polifenolii existenţi în vin care scad producţia de histamine până la 85% responsabilă pentru creşterea acidităţii gastrice.

Efectul benefic asupra aparatului cardiovascular se datorează pe de o parte prin vasodilataţia coronariană, reducându-se riscul cardiopatiilor şi a accidentelor vasculare.

Factorii nutritivi pe care ni-i aduc alimentele sunt proteinele date de carne, lapte, ouă, grăsimile şi glucidele la care se adaugă vitaminele şi sărurile minerale, factori absolut necesari desfăşurării normale a vieţii organismelor. Alcoolul în stare pură nu conţine nici unul din aceşti factori nutritivi. Mai mult decât atât, pentru a fi ars în organism, el consumă o mare cantitate de vitamina B, sărăcind rezervele aduse prin alimentaţie.

Consumul de alcool, cronic, reduce puterea organismului de apărare împotriva infecţiilor. El intoxică

sistemul nervos, tulburând între altele activitatea centrului care dirijează termoreglarea (păstrarea şi pierderea de căldură) de către organism.

Desigur că cel care a consumat alcool are o senzaţie de căldură. Pielea lui este fierbinte indiferent de temperatura aerului înconjurător şi colorată trandafiriu, dar aceasta se datorează dilatării vaselor de sânge ale pielii, sub influenţa alcoolului care este un puternic vasodilatator. Astfel, circulaţia sângelui în piele devine mai intensă, favorizând eliminarea unor mari cantităţi de căldură produsă prin arderile interne.

Când cel care a băut alcool se află în frig, cum se întâmplă iarna, pierderea de căldură poate depăşi mult producerea de căldură. Aşa se explică de ce pot îngheţa cu uşurinţă, în timpul iernii cei care au consumat alcool.

Alcoolul poate stânjeni mecanismele prin care organismul controlează nivelul sanguin al glucozei rezultând fie creşterea, fie scăderea nivelului glicemiei. Prin urmare, alcoolul lipseşte creierul şi alte ţesuturi de glucoza necesară pentru energie şi funcţionare.

Dar aşa cum ingestia de alcool deprimă sistemul nervos, oprirea consumului produce hiperexaltarea acestuia. Mulţi alcoolici prezintă tremurături ale extremităţilor după 24 de ore de la ultima băutură. Dacă abstinenţa continuă, încep să prezinte tahicardie, transpiraţii, scăderea poftei de mâncare şi tulburării de somn. În unele cazuri simptomele de sevraj pot fi chiar severe. Timp de 1-3 zile de la ultima băutură, alcoolicii pot prezenta diverse accese generalizate. La 3-5 zile aceşti

BCU "IOAN SLAVICI" ARAD - LIBRARY

pacienți pot prezenta dezorientare, febră ridicată și halucinații vizuale. Acest sindrom este numit „tremens".

Indivizii cu delirium tremens pot fi paranoici. După absorbție, alcoolul se distribuie în ordine descrescătoare a concentrației în creier, plămâni, splină, rinichi preferând întâi țesuturile bogate în apă, degradată în ficat, restul eliminându-se prin urină sau plămâni.

Concluziile vă las pe dumneavoastră să le trageți dar bănuiesc că ele ar suna în felul acesta: consumul zilnic de băuturi alcoolice, chiar în cantități mici, cu tot aspectul său nevinovat se numește totuși alcoolism cronic și nu scutește pe nimeni de consecințe.

În mod deosebit trebuie evitate băuturile tari care cresc repede și pe mai lungă durată concentrația de alcool în sânge, dar și vinul și berea, deoarece datorită cantităților mari în care pot fi consumate cu ușurință, rămân tot atât de periculoase în ca și consumul cronic.

Este bine să facem în așa fel ca ocaziile care ne pot determina să consumăm băuturi alcoolice să fie cât mai rare. În nici un caz să nu se bea pe nemâncate, dată fiind proprietatea alcoolului de a fi absorbit mai repede când este consumat neasociat cu alimente.

Să ne încercăm forțele punând pariuri în orice domenii demne de atenție dar niciodată în întreceri de rezistență la băutură. Oricare ar fi rezultatul, tot în pierdere vom fi.

Trebuie reținut faptul că nici într-o situație nu se dă alcool copiilor. Dacă alcoolul este toxic, așa cum am văzut, pentru un adult, la copil are un efect mult mai grav. Copilul

poate ajunge ușor într-o stare de comă după consumarea unei cantități relativ moderate de alcool, organismul său fiind sensibil la concentrații mult mai mici. Ele nu sunt de folos sub nicio formă și le pun viața în pericol cu ușurință.

Faptul că pe măsură ce a trecut timpul, ne-am obișnuit să consumăm băuturi tot mai tari, în cantități crescânde, fără să ne îmbătăm, nu este deloc o dovadă care să ne liniștească. Ea înseamnă că organismul dă semne de obișnuință.

Faptul că ne permite să consumăm doze crescânde, nu înseamnă în același timp că am devenit invulnerabili la toxicitatea alcoolului, care continuă să rămână direct proporțională cu doza consumată.

De asemenea, apariția dorinței de a consuma alcool și repetarea fără explicație a acestei dorințe trebuie să fie un semn de alarmă care să ne atragă atenția că începem să ne obișnuim cu acest toxic. Singura măsură indicată este excluderea cu desăvârșire a oricărei băuturi alcoolice și totodată evitarea ocaziilor care ne-ar putea trezi această dorință.

Concluzia finală este că beția mușcă asemenea unui șarpe, dar el nu-l afectează doar pe bețiv și pe alcoolic ci și pe cei din jurul lui. Căci câte familii nu s-au dezmembrat din cauza alcoolului? Câtă violență și crime din cauza lui? Câte accidente rutiere nu s-au produs din cauza lui? Câți nu au sărăcit și și-au pierdut chiar și casele din cauza alcoolului?

Alcoolul distruge trupul și nimeni, niciodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și-l încălzește.

Trage concluzia și amintește-ți proverbul *„Băutura să o bei tu pe ea, nu să te bea ea pe tine!"*

Capitolul 7
Întoarcere la o viață normală. Îndepărtarea dușmanului de moarte

E foarte greu pentru cei mai mulți dintre noi să înțelegem dificultatea alcoolicului și de ce are el atât de multe probleme de la băut.

Spunem: *„Nu ar trebui să bea atât de mult!"* sau ai crezut că se va opri de *„dragul soției"* sau *„i-a spus doctorul că băutura îl va omorî, dar nu se oprește"*.

Acest fel de a gândi învinovățește victima. Deși e responsabilă pentru acțiunile sale, persoana care bea e încătușată de ceva mai puternic decât ea, ceva despre care s-a tot vorbit de secole. În termeni medicali se folosește cuvântul „alcoolism" iar în biserică i se spune „patima beției".

Medicina are remedii specifice pentru această boală incluzând dezintoxicarea, consilierea și diferite forme de terapie, ajungând la anumite rezultate.

Biserica de asemenea are unele remedii ce pot include trimiterea persoanei la doctor ori terapeut, dar în Biserică se înlocuiește terapia seculară cu cea spirituală, „duhovnicească". Unul dintre punctele forte ale abordării alcoolismului în

Biserică este cel al căinței. Fără căință este imposibil să ajuți alcoolicul sau să se ajute el însuși. Iată un scurt exemplu:

Un preot dintr-o localitate, a încercat să ajute un tânăr să-și controleze cantitatea de băutură pe care o bea și să reducă de asemenea frecvența prilejurilor de băut.

Această încercare nu a avut succes așa încât i-a sugerat să se gândească la a se abține total de la consumul de băuturi alcoolice. Nu a fost de acord cu acest lucru, deoarece persista în înșelarea că nu aceasta ar fi cauza problemelor sale. Și totuși acest tânăr nu se putea opri din băutură pentru perioade mai lungi de timp, iar când bea devenea de nerecunoscut. După câteva ședințe de consiliere duhovnicească, a ajuns să accepte faptul că, într-adevăr alcoolul îi fura toate lucrurile bune din viață și i le înlocuia cu cele rele. El și-a venit în sine, așa cum spune parabola fiului risipitor. Și-a recunoscut situația și neputința de a ieși din ea și a recunoscut că are nevoie de ajutor. Fără această onestitate personală, nu ar fi fost posibil niciun progres în ajutorul lui.

Dar acesta a fost doar începutul unui proces de vindecare ancorat în spiritualitate.

Prin consilierea duhovnicească, el a recunoscut că Dumnezeu poate și îl va ajuta să se oprească total din băut, datorită iubirii nemărginite pe care o are față de om.

Pentru acest tânăr a fost nevoie să mediteze asupra felului în care lucrează acesta.

Dumnezeu nu acționează singur în aceste cazuri. E nevoie de o conlucrare divino-umană, o legătură între actele omului și lucrarea Domnului. Această lucrare împreună include

BCU IASI - UNIVERSITY LIBRARY

demersul lui de a-şi face un inventar personal, moral, al acţiunilor sale, al păcatelor şi al felului egoist de a trăi.

Acest inventar a fost urmat de spovedanie şi participarea la viaţa liturgică a Bisericii. A luat o decizie fermă de a-şi încredinţa întreaga viaţă grijii lui Dumnezeu şi să trăiască în fiecare zi într-o manieră în care credea că Domnul vrea să fie. Această decizie a constat în dezvoltarea unui program zilnic de meditare, rugăciune şi participare constantă la Tainele Bisericii, în special Spovedania şi Sfânta Împărtăşanie. Aceasta înseamnă nu doar că şi-a mărturisit păcatele, ci chiar a acţionat în sensul schimbării vieţii prin căinţă, prin întoarcerea la Domnul. Acest mod de viaţă l-a dus mai aproape de Dumnezeu şi l-a îndepărtat de vechiul mod de viaţă.

Tânărul acesta, ne-a relatat părintele, nu s-a mai putut întoarce la băutură nici în cantităţi moderate deoarece alcoolismul este o boală incurabilă şi e nevoie de abstinenţă totală pentru a considera reuşit demersul terapeutic.

Pentru a fi şi mai clar în ce priveşte necesitatea eliberării de acest mare păcat numit BEŢIA, o să vă redau istorioara unei vieţi povestită chiar de cel care a trăit această dramă din cauza acestei patimi, ALCOOLUL.

Într-un oraş din America s-a ţinut o mare conferinţă împotriva alcoolului. La începutul conferinţei s-a ridicat un bătrân cu faţa sfrijită şi cu privirea pierdută şi a spus: „Vreau să povestesc drama vieţii mele. Poate că vă va ajuta să scăpaţi de această patimă, beţia.

Am fost și eu tânăr și sănătos, aveam servici, am cunoscut o fată, am iubit-o și ne-am căsătorit. Nimeni nu era fericit ca mine. Dumnezeu ne-a dăruit un băiețel și aveam grijă decât de casă și de serviciu.

Aveam la serviciu un coleg foarte bețiv care mereu mă invita cu el să ne încălzim la un pahar de băutură. Un timp l-am respins și a început să râdă de mine că nu-s bărbat, că nu știu decât casa și serviciul. Și tot stăruind de mine am cedat și m-am dus cu el la băutură și am venit acasă beat.

Când m-a văzut soția beat, a început să plângă iar eu am înjurat-o și i-am spus că-s bărbat.

Dumnezeu ne-a dat și o fetiță, dar eu veneam mereu beat acasă. Nu ne ajungeau banii și am început să vând lucruri din casă pentru băutură.

Într-o seară de iarnă am ieșit de la serviciu. Era frig, viscol și zăpadă. Mi se părea că puterile întunericului au ieșit din pământ și am intrat cu colegul meu să ne încălzim la un pahar de băutură. Nu știu cât am băut dar am venit acasă beat. Soția mea cu cei doi copii erau în casă, în frig. Am țipat la soție să-mi dea de mâncare. Ea a început să plângă, era bolnavă și palidă și mi-a zis: „Vasile nu am nimic de mâncare. De trei zile nu am mâncat. Uită-te la mine și la copiii mei, cum au ajuns din cauza ta!" Dar eu ca o fiară m-am repezit la ea și am aruncat-o afară în zăpadă. Ea mă ruga: „Vasile nu mă arunca afară că e tare frig". Dar eu înfierbântat de băutură nu am ascultat, am luat și fetița care avea doi ani și care era tare plăpândă și am aruncat-o și pe ea afară. M-am repezit și l-a băiat care avea 9 ani. El s-a prins cu mâinile de pătuț și plângea

zicând: „Tăticule fie-ți milă de noi și nu ne da afară". Dar eu, văzând că nu-l pot desprinde de pătuț, am luat un cuțit și i-am tăiat degetele și l-am aruncat afară. Am încuiat ușa și m-am lăsat pe pat.

Dimineața când m-am trezit, m-am uitat după soție și copii și nu erau în casă. Am văzut sânge pe jos și degetele de la mâna dreaptă ale băiatului și mi-am dat seama de ceea ce am făcut și am ieșit afară iar soția mea zăcea cu fetița în brațe pe jumătate acoperite cu zăpadă.

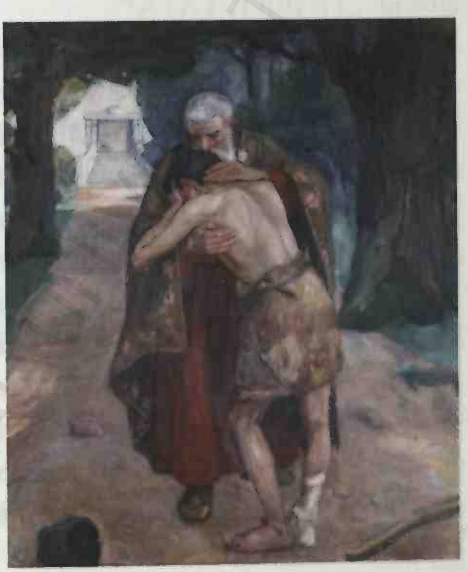

Am început să plâng, să urlu, vroiam să mă omor, să mă tai. Strigam pe scumpa mea soție, strigam băiatul dar nu mai era nimeni. Scumpa mea soție și fetița dormeau somnul de veci. M-am dus și m-am predat autorităților.

Și am stat douăzeci de ani în închisoare și umblu dintr-un oraș în altul și nu mai am pace.

Strig mereu pe soția mea, dar nu e! Strig fetița căreia nu-i voi mai auzi gânguritul. Unde sunt? Strig la băiețel și nu răspunde nimeni. Unde sunteți?

Soția mea care era așa de frumoasă și bună. Aș vrea să-i mai văd odată, să le cad în genunchi și să le cer iertare. Unde

sunt? Unde-i băiatul meu care are mâna dreaptă fără degete? Unde este? Să-mi cer iertare!"

Și bătrânul s-a prăbușit pe scaun.

Din mulțime se ridică un bărbat tânăr și spune: „N-am băut niciodată și nu am să pun băutură pe limbă, pentru că băutura m-a lipsit de mama și de sora mea și de tata pe care nu l-am mai văzut până acum!" Și a ridicat mâna dreaptă în sus zicând: „TE IERT, TATĂ!"

S-au îmbrățișat și au plâns. Toată lumea plângea.

Și a fost o mare trezire. Cei mai mulți au făgăduit că nu vor bea niciodată. Iar bătrânul Vasile a spus tuturor: „Aș dori ca această dramă a vieții mele să vă facă pe toți să urâți această patimă, care a distrus și distruge multe familii, aduce multă amărăciune, durere, lacrimi și moarte.

Dar spre părerea noastră de rău asemenea cazuri zguduitoare sunt tot mai multe, ajungându-se până acolo când sunt situații în care copiii sub incidența consumului de alcool se omoară între ei sau își omoară părinții sau bunicii.

Acest pact cu diavolul pe zi ce trece prinde tot mai mult teren și își racolează foarte mulți oameni din toate categoriile și de toate vârstele.

Suntem departe de comunicarea cu Dumnezeu și de mântuire până nu ne-am vindecat complet de boala păcatului prin harul lui Dumnezeu.

O inimă curată, adică vindecată de păcate și de patimi, de gândurile rele, se poate umple de prezența lui Dumnezeu.

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Rugăciunea curată ne ajută să devenim lumina și să ne îndumnezeim prin unirea cu Dumnezeu, care ne umple de lumina lui necreată.

Împlinind poruncile lui Dumnezeu ne rupem de orice legătură cu răul, ne vindecăm sufletul de patimi ajungând la rugăciunea curată și la nepătimire sau îndumnezeire.

Nu putem fi curați cu inima dacă suntem stăpâniți de patimi.

Dacă sufletul, inima și mintea nu au fost vindecate de păcat, nu-l putem cunoaște pe Dumnezeu iar tainele lui Dumnezeu sunt ascunse oamenilor trupești.

Întotdeauna la vindecarea patimii beției trebuie să pornești de la primul pas adică recunoașterea ei și aste se face punându-i-se următoarele întrebări prin care el să-și dea seama că ceva nu este în regulă în viața lui. Aceste întrebări ar putea fi: *„Poți să trăiești fără alcool o lună? Dacă nu, de ce? Ți se întâmplă să te gândești la băutură când trebuie să te ocupi de altceva? Încerci să-ți păstrezi o rezervă de alcool pentru ca să fii sigur că nu-ți lipsește când vei avea nevoie de el? Ești în stare acum să bei mai mult față de altădată și să rămâi totuși în stare de funcționare?"*

După ce-și recunoaște problema trebuie sfătuit cu iubire să urmeze o consiliere într-un centru de recuperare și să ceară un sfat de la preotul duhovnic.

Motivația cea mai bună o găsim destul de clară într-un proverb românesc care spune: *„Băutura, să o bei tu pe ea, nu să te bea ea pe tine!"*, iar celelalte motivații sunt de a avea o sănătate mai bună atât pentru tine cât și pentru familia ta.

Dar cea mai bună motivație este aceea de a-i plăcea lui Dumnezeu, dorind din toată inima să-i faci voia lui.

Spuneți prietenilor și cunoștințelor că vreți să vă lăsați de băut și cereți-le ajutorul dacă este cazul. Când simți nevoia de a bea, probabil din cauza unui moment tensionat, atunci este momentul să vă rugați lui Dumnezeu să vă ajute, atunci trebuie să vă rugați stăruitor să nu cădeți în ispită.

Cereți-i lui Dumnezeu puterea să vă ajute să învingeți această slăbiciune, dar să știți că El vă va ajuta doar dacă vreți cu adevărat să vă lăsați de băutură.

Deci cel care are probleme mari cu alcoolul trebuie să se roage, pentru că roadele rugăciunii sunt: blândețea, înfrânarea, curăția și aceste daruri ale Duhului Sfânt ajută pe om în lupta cu păcatul. Atunci nu vom cădea pradă disperării sau îngrijorării pe care să o înecăm în alcool, nu vom face și păcatul deznădejdii, unul din cele mai mari păcate, păcat împotriva Duhului Sfânt despre care Mântuitorul Hristos a zis: *„Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu se va ierta".*

Nu trebuie să ne găsim refugiu în alcool ci în rugăciune.

Dacă vă scăpați o dată și consumați alcool sau chiar vă îmbătați după ce v-ați lăsat, nu abandonați hotărârea de a vă lăsa de acest viciu ci aceasta ar trebui să aprindă și mai mult dorința și ambiția de a vă lăsa complet.

O recidivă sau mai multe nu înseamnă că ați pierdut lupta. Continuați și veți reuși, deoarece atunci când abandonați, pierdeți toată lupta de până atunci, iar dacă continuați veți

BCU IAȘI - BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

izbândi: *„De câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui"*, a spus Mântuitorul Hristos în Sfintele Evanghelii.

Păzește-te de deznădejde și nu lăsa ca o recidivă sau mai multe să te facă să gândești: nu sunt bun de nimic, nu voi reuși niciodată. Totdeauna când îți vine un astfel de gând, scoate-l imediat din minte și fi ca un alergător de la maraton care când cade se ridică și-și continuă cursa. Tot așa și tu. Nu contează de câte ori ai căzut, tu continuă cursa, roagă-te și cu darul lui Dumnezeu vei birui.

Deci cel mai mult trebuie înțeles că dependența de alcool este mai întâi ceva psihologic și apoi ceva fizic. Întâi mintea dictează: *„Ia și bea!"*, și abia apoi *„cere corpul"*, iar aceasta din urmă se întâmplă doar în cazul celor care au devenit cronici.

Așa explică și învățătura Bisericii Ortodoxe aceste ispite: *„Diavolul aduce mai întâi în minte orice păcat. Dacă mintea noastră s-a învoit cu păcatul, diavolul ne-a câștigat. Dacă însă imediat eliminăm gândul, îndepărtăm ispita, atunci diavolul devine neputincios"*.

În lupta cu beția să avem cuvântul Sfântului Apostol Petru: *„Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită, căruia stați împotrivă, tari în credință"*.

Paza bună trece primejdia rea. Este bine să nu uităm acest lucru niciodată, ori de câte ori avem în față un pahar cu alcool. Sfinții Părinți spun că omul, cât timp este beat se află sub stăpânirea diavolului, acesta făcând atunci ce vrea el cu respectivul om beat.

De ce oare noi cei ai lui Dumnezeu preferăm să ne schimbăm stăpânul?

Dacă mâine vom muri vom da seama în fața Judecătorului Suprem pentru acest păcat.

Atunci de ești bărbat sau mai modern, femeie sau tânăr păzește-te de acest mare păcat de moarte, fie-ți milă de familia ta, fie-ți milă de copiii care toată viața vor suferi pentru acest păcat al tău.

Oprește-te din certuri și scandaluri, căci moartea bate la ușă și iadul te așteaptă.

Trezește-te omule bun, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale și cazi lăcrimând și suspinând și atunci „Acela", ca un îndurat, îți va da ție ajutor ca să se facă voia lui.

Beția, un efect devastator asupra organismului

Marele poet Nichita Stănescu fiind cuprins de această patimă s-a stins din viață la vârsta de 50 de ani.

Genial, admirat și adulat ca nimeni altul încă din timpul vieții, Nichita Stănescu a rămas în amintirile celor care l-au cunoscut și cu patima ucigătoare pentru alcool.

Recunoașterea internațională a lui Nichita a determinat-o pe Elena Ceaușescu să facă un gest mai puțin obișnuit, să-i trimită la ușă ministrul sănătății pentru o consultație.

BCU "ION CREANGĂ" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alcoolul era pentru Nichita un drog, îi menținea starea permanentă de inspirație, îl stimula să creeze și cu cât îl consuma mai mult „cu atât părea mai lucid".

Cheltuielile pe băutură ale poetului ajungeau până la 2.500 de lei pentru câteva zile în condițiile în care un salariu era în jur de 1.000 de lei.

În anul 1977, poetul era deja dependent de alcool, mai bine zis de vodcă.

Ultima soție a lui Nichita, știind că el avea deja ciroză își percheziționa oaspeții care intrau în casa lor și i-a convins chiar pe prieteni să alcătuiască un fel de „conjurație anti alcool" oficializată cu semnăturile tuturor. Poetul își ascunde de soție sticlele cu vodcă în pendulă sau în cutia televizorului.

La o întâlnire a soților Ceaușescu cu conducerea Uniunii Scriitorilor, tovarășa l-a întrebat pe Nichita despre starea lui de sănătate și după ce acesta i-a răspuns că e bine, ea cunoscând adevărul l-a trimis pe ministrul sănătății de atunci, Eugeniu Proca, acasă la poet pentru a-i face un tratament pentru ficat.

Tratamentul s-a făcut la Mangalia Nord pentru a-l rupe pe Nichita de prieteni, a costat circa 2 milioane de lei în vremea aceea (1979-1980) după cum spunea Mircea Gociman un prieten foarte bun al poetului și care are convingerea că urmarea tratamentului a fost prelungirea vieții lui cu câțiva ani. Cu toate acestea după 1981, starea lui s-a înrăutățit, simțea dureri atroce de ficat și la puțin timp s-a stins.

După cum vedeți abuzul de alcool nu ține cont de pregătirea individului, de bani și de putere ci mai devreme sau

mai târziu curăță tot precum „cariul în lemn" după cum am mai spus în alt capitol.

Îndepărtarea – întoarcerea acasă

Orice alcoolic își imaginează urmările teribile ale consumului de băuturi spirtoase sau cel puțin le intuiește. Unii le-au simțit pe propria lui piele iar alții le-au văzut la prietenii și cunoștințele lor.

Din nefericire nu toți știu cum să lupte cu această dependență.

Alcoolismul, așa cum am mai spus nu este numai o boală sau un viciu ci este o puternică dependență duhovnicească și trupească, una din cele opt patimi de căpetenie.

Această boală prinde rădăcini atât în trupul cât și în sufletul omului și prin urmare dependentul trebuie să o biruie.

Primii pași

Alcoolismul este o boală cronică, cu rădăcini adânci dar oricât ar fi de gravă se poate trata, poate fi vindecată. Trebuie scăpat de ea nu cu pastile și injecții ci printr-o lucrare lăuntrică individuală, prin nevoința sau strădania celui împătimit.

Pentru aceasta este nevoie de următoarele:

1.Conștientizarea faptului că suferiți de patima băutului, că sunteți dependent de alcool. Să recunoașteți faptul că nu vă puteți controla, că nu sunteți stăpân peste patimă ci patima vă stăpânește. Aproape toți consumatorii activi încearcă până la o vreme, o euforie periculoasă prin care se

autoconsolează: „De fapt mă pot lăsa oricând de băut, țin totul sub control. Cazurile cu persoane terminate de alcoolism, nu sunt din repertoriul meu. Nu, nu eu nu voi ajunge niciodată în robia alcoolului". În realitate însă alcoolul nu-și abandonează victima ușor, dacă dependența l-a acaparat pe om, el va scăpa cu mare greutate din robia ei. Dimitrie Loghin, fondatorul mișcării „Mitkov" din Petersburg, fost dependent de alcool și abstinent în prezent, spune: „Primul pas este recunoașterea neputinței personale, recunoașterea pierderii controlului asupra propriei vieți și faptul că îți este robită de alcool".

După ce și-a recunoscut neputința, dependentul trebuie să înțeleagă că beția, ca și orice alte patimi, nu poate fi biruită cu puterile sale limitate, ci numai cu ajutorul lui Dumnezeu. Chiar dacă omul va realiza ceva cu propriile puteri, va avea un efect de scurtă durată pentru că dependența va reveni. De ce? Pentru că omul s-a bazat pe propriile eforturi și mândriei și a căzut în plasa vicleniei diavolești.

2.Hotărârea nestrămutată în lupta contra beției. O patimă veche este dificil de biruit, dar cu ajutorul lui Dumnezeu este posibil. Pentru aceasta nu trebuie să privim în trecut, ci să credem cu tărie în succesul ulterior al intenției noastre.

Cum se știe, orice patimă îl chinuie pe om dar îi conferă și o mulțime de senzații plăcute, altminteri nu ajunge robul ei. Acest lucru constituie o barieră în lupta contra dependenței. Omului îi este foarte greu să renunțe la plăcerile pe care i le procură păcatul. El se înrudește cu el, conviețuiește cu patima și nu poate concepe un alt mod de viață. Majoritatea

alcoolicilor înțeleg perfect că alcoolul îi distruge dau nu au voința puternică să păşească pe calea luptei cu acesta. Într-un cuvânt omul şi-ar dori să scape de patima băutului şi în acelaşi timp nu se îndură să se lase de ea. Dependentul cugetă: „Cum să trăiesc fără obiceiurile dragi mie, fără plăcerile vieții obişnuite?" Ajunge astfel să fie asaltat de diverse gânduri insuflate de diavol: oricum nu vei reuşi, nu are rost să încerci să schimbi ceva, nu renunța la acest trai atât de familiar ție. Pentru a depăşi robia patimilor, lenea şi alte vicii, omul are nevoie de hotărâre nestrămutată. Multe persoane care s-au vindecat de dependența alcoolică afirmă că au descoperit bucuria de a trăi abia după ce s-au izbăvit de boală. Până atunci însă erau nişte bieți supraviețuitori.

3.Substituirea bucuriei de a bea cu bucuria autentică. Alcoolul reprezintă cea mai scurtă cale spre dobândirea plăcerilor imediate, a euforiei.

Aceasta îl ajută pe om să evadeze din calea problemelor, să se apere de ele. Dependentul de alcool primeşte un surogat de fericire, ceea ce probabil nu a putut realiza într-o viață şi pentru care i s-ar fi pretins mai multă străduință, prin alcool i se oferă într-o clipită. Pentru fericirea adevărată, autentică, e nevoie de efort.

Adesea, cineva devine dependent de alcool atunci când este nefericit în relațiile sale sau în viața de familie.

Oamenii îşi pierd sensul existenței umplându-şi golul cu alcool. Într-adevăr ce rost ar avea să-l vindeci pe alcoolic dacă la plecarea din clinică nu are nicio motivație să ducă un trai abstinent.

Frank V, psihiatru austriac, a pus bazele unei metode psihoterapeutice, logoterapia, care îl ajută pe om să-și găsească și să-și realizeze sensul vieții.

El a dezvoltat această metodă nu inspirându-se dintr-o viață ideală, lipsită de probleme ci din experiența sa dureroasă. El a suferit crunt în lagărul de concentrare, unde și-a pierdut întreaga familie în timpul războiului. Cu toate acestea a găsit în sine destule resurse să-și înfrunte durerea, să-și continue viața și să-i ajute pe oameni.

Când într-o clinică din California au aplicat metoda logoterapiei, 40% dintre bolnavi s-au vindecat în timp ce prin metode tradiționale doar 11%. Iată de ce sunt multe cazuri de remisie susținută în rândul dependenților de alcool din centrele terapeutice din cadrul mănăstirilor și bisericilor. Aici bolnavii descoperă sensul vieții în credință, în Dumnezeu, în munca jertfelnică pentru binele aproapelui și al Bisericii.

Ei se căiesc pentru păcatele săvârșite (fără pocăință omul nu poate să biruie patima), participă la Sfintele Taine săvârșite de preot și se roagă pentru vindecare. Oamenii nu beau de bucurie sau de viață bună ci mai curând pentru că sunt copleșiți de problemele lăuntrice, fie că sunt tulburați sufletește, sunt în conflict cu lumea, au necazuri la serviciu sau nu au deloc un serviciu, suferă de depresie.

Ei încearcă să evadeze din realitatea amară consumând alcool. Bineînțeles că nu pot anula problemele ci doar le acutizează. Prin urmare omul trebuie să încerce o rezolvare a problemelor personale în niciun caz să fugă de ele. Cei credincioși vor găsi mereu soluții la problemele pe care le au.

Dacă dependentul de alcool își rezolvă problemele, își descoperă sensul existențial, îi va fi mult mai ușor să renunțe la alcool. Când este hotărât să se lase de băut și caută fericirea în credință, în rugăciunea către Dumnezeu, în familie, în iubire, în comunicare cu aproapele, în ajutorarea semenilor, în mila jertfelnică, în activități nobile și interesante, el va începe un nou capitol de viață, încărcat de sens și bucurie. În acest context nu va dori să se întoarcă la vechile obiceiuri nocive cu nici un preț.

Rugăciunea

Cum începem lupta? Cu rugăciune. Pe mulți îi înfricoșează perspectiva aceasta pentru că nu se cred în stare să poarte un război contra beției timp de o viață. De aceea, e de dorit să nu ne facem planuri de lungă durată ci să ne focalizăm atenția asupra fiecărei zile în parte, în lupta dusă cu păcatul. Dacă a trecut ziua fără să bem alcool slavă lui Dumnezeu. Când ne trezim a doua zi, după ce citim „Rugăciunea de dimineață" să-i cerem din inimă lui Dumnezeu izbăvire de patima beției.

„Doamne ajută-mă ca astăzi să nu beau alcool, izbăvește-mă de gândurile și prilejurile care mă îndeamnă la băut, întărește-mi slabele mele puteri."

Rugându-ne astfel cerem în primul rând ajutorul lui Dumnezeu pentru ziua respectivă și dobândim o predispunere interioară pentru o viață

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

fără alcool. În ziua următoare ne rugăm la fel, cu dorința fierbinte să rămânem abstinenți.

Apoi, zi după zi, până se împlinește săptămâna după care ne va fi mai ușor pentru că dezvoltăm în sine o deprindere de luptă contra păcatului. E foarte important să începem în fiecare dimineață cu această rugăciune și Dumnezeu ne va ajuta neapărat.

Să nu fixăm în niciun caz limite sau termene, „începând de azi nu mai beau vreo trei luni, un an etc...", pentru că astfel omul se constrânge, se închide într-un penitenciar psihologic. El parcurge cu greu perioada de abstinență, după care se dezlănțuie cu o furie mai mare la băut. Să înțelegem că ne lepădăm de patimă nu un an sau doi ci vom avea de luptat cu ea o viață.

Primii pași sunt mai dificili, apoi va fi mai ușor pentru că omul dezvoltă în timp abilități care îl fac să descopere calitatea vieții la trezire. Așa cum dependentul este capabil să se complacă în viciul beției, ar putea la fel de bine să-și formeze un stil de viață sănătos. După ce patimile au fost izgonite, este important să nu-și lase casa sufletului pustie.

Dacă beția a fost alungată din suflet, omul va trebui să-și ofere o hrană duhovnicească în loc. De aceea este atât de importantă viața duhovnicească, rugăciunea, spovedania și împărtășania. O cunoștință de a mea a pătimit mult din cauza alcoolului, aproape întreaga sa viață. Bea mult și făcea întotdeauna scandal. Nimeni nu crezuse că va înceta să bea vreodată. În cele din urmă a pierdut serviciul, familia, ceea ce l-a determinat să-și vină în sine. S-a lăsat de viciu, vine la

biserică aproape în fiecare duminică și sărbători, se spovedește și se împărtășește des. În căutarea de sens a început să-i ajute pe oameni, să comunice cu copiii săi căsătoriți, să participe la educația nepoților.

A început să citească mult și să-și exprime gândurile în scris. În prezent consumă alcool (numai vin) în cantități moderate.

Apelarea la medic

Uneori în cazuri de alcoolism cronic omul apelează la ajutorul medicului și al medicației: injecții sau pastile. Acestea îi vor inhiba alcoolicului plăcerea pentru băut. Uneori dependentul ajunge la fundul sacului, iar organismul său este atât de slăbit și voința atât de înfrântă încât nu are altă cale de scăpare decât medicația de tip „torpilă". Deseori frica de moarte și de chinuri îl trezesc la realitate. Bineînțeles aceasta nu este o modalitate de vindecare, ci „frâna" care îl ajută să facă o pauză pentru a putea începe tratamentul de bază. Dar dacă lipsește lupta interioară cu viciul, efortul personal și hotărârea nestrămutată de a abandona alcoolismul, atunci la finele perioadei de „dopaj" omul va reveni ce a fost sau mai grav de atât. De ce se întâmplă asta? Pentru că omul înfricoșat de moartea care poate surveni se oprește pentru o perioadă scurtă din băut; în cazul acesta el nu se luptă singur cu boala ci își încredințează voința pe mâinile doctorului.

Totuși beția se biruie cu greutate de unul singur, de aceea vă recomand să apelați la ajutorul duhovnicului vostru sau la un părinte în vârstă cu multă experiență.

BCU ARGEȘ "DIMITRIE GHICA" LIBRARY

La final vreau să mai dau câteva sfaturi celor aflați în recuperare:

- Evitați întâlnirile și anturajele acolo unde se consumă băuturi alcoolice; un timp anulați-vă vizitele și nu organizați petreceri;
- Spuneți-le rudelor și prietenilor că v-ați lăsat de băut fără a intra prea mult în detalii;
- Străduiți-vă să vă umpleți timpul liber, citiți, scrieți, implicați-vă în activitatea din bucătărie;
- Comunicați mai mult cu apropiații, faceți mișcare, practicați un sport dacă se poate;
- Fiți autodidact în ceea ce privește lupta contra alcoolului, informați-vă mereu despre pericolul alcoolului și cum să depășiți dependența;
- Dacă sunteți stresați, triști, aveți ceva probleme la serviciu sau acasă, notați-vă cum ați rezolvați problemele în lipsa alcoolului. Dacă ați suferit un eșec, revizuiți erorile, gândiți-vă cum să nu le repetați, cum să evitați situațiile care stimulează băutul;
- Aruncați toate sticlele cu alcool din casă, chiar și pe cele goale pentru ca nimic să nu vă reamintească de alcool;
- Nu uitați că alcoolul ușor accesibil este primul factor care conduce la beție.

Sunt încă multe de spus dar ce-i mult strică. De aceea vă recomand să citiți cu atenție aceste pagini, să reflectați la ce se spune despre beție, la câteva „sfaturi" pe care am încercat să vi le dau și cred cu tărie în reușita dumneavoastră.

Scriind aceste pagini mă gândeam că atunci când am fost tânăr, să fi ştiut aceste lucruri cred că nu aş fi băut niciodată.

Dar ca orice adolescent, mai apoi tânăr şi matur am trecut prin preajma acestei patimi. Cred că de aceea am vrut să aştern pe hârtie care sunt efectele şi urmările consumului de alcool pentru ca cei care vor citi această carte să stea cât mai departe de alcool.

„Paza bună trece primejdia rea".

Un îndemn la abandonarea băuturii

Vai, te miri cu câtă trudă
Se câştigă azi un ban
Dar cu câtă uşurinţă
Merge-n mâna lui Satan.

Şase zile-n săptămână
Bietul om s-a ostenit
Şi Duminică la crâşmă
Iată, tot a cheltuit.

Bea, creştine, zice dracul
Bea, căci banii tăi îi bei
I-ai muncit şi ai tot dreptul
Fă cu dânşii tot ce vrei!

Bea, creştine, bea otravă,

BCU IASI CENTRU PAUL UNIVERSITY LIBRARY

Bea căci faci pe placul meu
Bea, creştine, bea şi-njură
Mai cu foc pe Dumnezeu.

Un alt exemplu de vindecare din patima beţiei vi-l voi prezenta dintr-o povestioară.

Se spune că un bărbat se îmbăta adeseori iar când îl certa soţia, îi spunea că bea pentru a-şi uita necazurile.

Într-o zi femeia şi-a luat copiii de mână şi s-au dus împreună la cârciumă, s-au aşezat la o masă şi au comandat băutură.

-Nu ţi-e ruşine să vii la cârciumă? I-a zis bărbatul ei.

-De ce să-mi fie ruşine că sunt unde este şi bărbatul meu, a spus femeia şi a început să bea.

-Nu ţi-e ruşine să bei între bărbaţi? a întrebat iar bărbatul.

-Vreau să-mi uit şi eu necazurile, a răspuns femeia. Apoi a început să dea de băut şi copiilor.

-Ce faci femeie?

-Le dau şi lor să bea, să uite că sunt flămânzi şi goi.

Adânc mişcat la auzul acestor cuvinte, bărbatul şi-a scos femeia şi copiii din cârciumă şi a renunţat pentru totdeauna la patima beţiei.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Bibliografie

Ioan Gură de Aur – Cele dintâi Omilii la Facere, Editura Sophia, 2004.
Boros Daniela – Alcoolul şi drogurile de la experiment la dependenţă, Editura Eurodidact, 2005.
Iuga Viorel – Creştinul şi alcoolul, Editura Multimedia Internaţional, 2004.
Rîşcanu Ruxandra – Alcoolul şi drogurile – virtuţi şi capcane pentru tineri, Editura Universitară Bucureşti, 2004.
Trifa Iosif – Alcoolul – duhul diavolului, Editura Oastea Domnului.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cuprins

Cuvântul autorului 5

Capitolul 1 – Beția – o patimă necruțătoare. 8
De la patimă la păcat 27

Capitolul 2 – Măgarul, câinele – superioare bețivului 40

Capitolul 3 – Mic istoric al acestui viciu. 53
Vița de vie și vinul 58

Capitolul 4 – Băutura și anturajul 69

Capitolul 5 – Urmări, exemple de la păcatul beției 82

Capitolul 6 – Alcoolul și sănătatea 99

Capitolul 7 – Întoarcerea la o viață normală, îndepărtarea dușmanului de moarte 107

Bibliografie 128

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2015/10
6 lei

De același autor:

*O viață închinată lui Dumnezeu. De vorbă cu protosinghelul Veniamin Baican, starețul Mănăstirii Rarău (2013)

* Mănăstirea Bogdănești - speranță de mângâiere (2014)

* Mari duhovnici ai ortodoxiei contemporane (Editura Sfântul Ierarh Nicolae, 2014)

* Cuvinte de înțelepciune și învățătură. De vorbă cu starețul Mănăstirii Rarău, protosinghel Veniamin Baican

* Pe urmele lui Daniil Sihastru (Editura Crigarux, 2014)

* Un sfânt al Rarăului. Părintele Daniil Sandu Tudor (Editura Crigarux, 2014)

* De la Bogdănești la Eghina (Editura Conta, 2015)

Otrava care se adună în trup din multă băutură, nu stă degeaba nicio clipă. Ea lucrează pe nesimțite ca și viermii în lemn. Ea atacă organele cele mai gingașe ale trupului, mai ales plămânii, stomacul, ficatul, pancreasul, creierul.

Dar omul nu pricepe aceasta decât atunci când îl ruinează desăvârșit. Viermele băuturii lucrează mocnit, însă merge în plin spre distrugere. Pot să treacă cinci, uneori zece sau chiar douăzeci de ani până când se ivește boala. Însă nu vine singură, ci vine mai întotdeauna însoțită de alte două sau trei boli grele.

Atunci nu mai este vindecare căci toți doctorii spun că bolile care se ivesc din alte pricini se pot vindeca prin leacuri sau prin operații, însă cele care se ivesc din băutură, nu mai au sfârșit decât la moarte.

Editura Sfântul Ierarh Nicolae
ISBN 978-606-30-0032-4